

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 27ης Σεπτεμβρίου 2012*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά επίπεδου γυαλιού στον ΕΟΧ — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών — Απόδειξη της παραβάσεως — Υπολογισμός του ύψους των προστίμων — Αποκλεισμός των πωλήσεων στη δέσμια αγορά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις»

Στην υπόθεση T-82/08,

Guardian Industries Corp., με έδρα το Dover, Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες),

Guardian Europe Sarl, με έδρα το Dudelange (Λουξεμβούργο),

εκπροσωπούμενες από τους S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, C. Eggers και H.-G. Kamann, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους F. Castillo de la Torre και R. Sauer,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης C(2007) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39165 – Επίπεδο γυαλί), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, και τη μείωση του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε σε αυτές με την προαναφερθείσα απόφαση,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, N. Wahl και S. Soldevila Frago (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Φεβρουαρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι προσφεύγουσες, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl, ανήκουν στον όμιλο Guardian, ο οποίος δραστηριοποιείται στην παραγωγή επίπεδου γυαλιού και υαλοπινάκων αυτοκινήτων. Η Guardian Industries είναι η επικεφαλής εταιρία στον όμιλο Guardian και κατέχει άμεσα το 100 % του κεφαλαίου της Guardian Europe.
- 2 Στις 22 και 23 Φεβρουαρίου και στις 15 Μαρτίου 2005 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πραγματοποίησε αιφνιδιαστικούς ελέγχους, μεταξύ άλλων, στις εγκαταστάσεις των Guardian Flachglas GmbH, Guardian Europe και Guardian Luxguard I SA.
- 3 Στις 2 Μαρτίου 2005 οι Asahi Glass Co. Ltd και όλες οι θυγατρικές της, συμπεριλαμβανομένης της Glaverbel SA/NV που μετετράπη εν συνεχεία σε AGC Flat Glass Europe SA/NV (στο εξής: Glaverbel), υπέβαλαν αίτηση απαλλαγής από τα πρόστιμα ή, ενδεχομένως, μειώσεως των προστίμων, βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).
- 4 Στις 3 Ιανουαρίου 2006 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 1, σ. 1), και ενημέρωσε σχετικά τα μέρη στις 6 Μαρτίου 2006.
- 5 Στις 10 Φεβρουαρίου 2006 η Επιτροπή απηύθυνε αιτήσεις παροχής πληροφοριών σε διάφορες εταιρίες, μεταξύ των οποίων και στις προσφεύγουσες. Η Guardian Europe απάντησε στην αίτηση αυτή στις 10 Μαρτίου 2006.
- 6 Στις 9 Μαρτίου 2007 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων, την οποία απηύθυνε, στις 13 και 14 Μαρτίου 2007, σε διάφορες εταιρίες, μεταξύ των οποίων και στις προσφεύγουσες.
- 7 Στις 28 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2007) 5791 τελικό, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39165 – Επίπεδο γυαλί) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 24ης Μαΐου 2008 (ΕΕ C 127, σ. 9) και κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες στις 3 Δεκεμβρίου 2007.
- 8 Η προσβαλλόμενη απόφαση απευθυνόταν επίσης στην Asahi Glass, στην Glaverbel, καθώς και στην Pilkington Deutschland AG, στην Pilkington Group Ltd, στην Pilkington Holding GmbH (στο εξής, από κοινού: Pilkington), στην Compagnie de Saint-Gobain SA και στην Saint-Gobain Glass France SA (στο εξής, από κοινού: Saint-Gobain).
- 9 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι εταιρίες παραλήπτριες αυτής είχαν συμμετάσχει σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ που κάλυπτε την επικράτεια του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), η οποία συνίστατο στον καθορισμό αυξήσεων τιμών, ελαχίστων τιμών, επιδιωκόμενων τιμών, παγώματος τιμών και άλλων εμπορικών πρακτικών για τις πωλήσεις σε ανεξάρτητους πελάτες τεσσάρων κατηγοριών προϊόντων επίπεδου γυαλιού που χρησιμοποιούνται στον κατασκευαστικό κλάδο, ήτοι υαλοπινάκων επιπλεύσεως, γυαλιού υψηλής ενεργειακής απόδοσης, γυαλιού από συγκολλημένα φύλλα και μη επεξεργασμένων κατόπτρων, καθώς και στην ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών.

- 10 Οι προσφεύγουσες κρίθηκαν ένοχες για την παράβαση κατά την περίοδο από 20 Απριλίου 2004 έως 22 Φεβρουαρίου 2005 και τους επιβλήθηκε από κοινού και εις ολόκληρον πρόστιμο ύψους 148 εκατομμυρίων ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου) στις 12 Φεβρουαρίου 2008, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας τα οποία προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε διάφορες ερωτήσεις. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 13 Στις 8 Φεβρουαρίου 2012 οι προσφεύγουσες διαβίβασαν στο Γενικό Δικαστήριο έναν πίνακα σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του προστίμου που τους είχε υποβληθεί. Στις 10 Φεβρουαρίου 2012 η Επιτροπή υπέβαλε παρατηρήσεις επί του εγγράφου αυτού, οι οποίες διαβιβάστηκαν στις προσφεύγουσες την ίδια ημέρα.
- 14 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 13ης Φεβρουαρίου 2012.
- 15 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει μερικώς το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως·
 - να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 17 Προς στήριξη τους αιτήματός τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένα μοναδικό λόγο ο οποίος αντλείται από πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά σχετικά με τη διάρκεια της συμμετοχής τους στη σύμπραξη και τη γεωγραφική διάσταση της συμπράξεως. Προς στήριξη τους αιτήματός τους περί μειώσεως του ύψους του προστίμου, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από την ανάγκη να μειωθεί το ύψος του προστίμου τους συνεπεία της μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως αναφορικά με τον υπολογισμό του προστίμου και, τρίτον, από εσφαλμένη εκτίμηση λαμβανομένου υπόψη του πολύ περιορισμένου και παθητικού ρόλου που διαδραμάτισαν αυτές στην παράβαση και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 18 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι αμφισβήτησαν, εξάλλου, το παραδεκτό ορισμένων εγγράφων.

Επί του παραδεκτού ορισμένων εγγράφων και παραπομπών σε έγγραφα

Επί του παραδεκτού της επιστολής της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2012

- 19 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες αμφισβήτησαν το παραδεκτό της επιστολής της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2012 προβάλλοντας ότι περιείχε αριθμητικά στοιχεία που δεν τους είχαν ποτέ κοινοποιηθεί προηγουμένως.
- 20 Η Επιτροπή φρονεί ότι η εν λόγω επιστολή, η οποία συμπληρώνει την από 23 Ιανουαρίου 2012 απάντησή της επί των ερωτήσεων που της έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, είναι παραδεκτή.
- 21 Σημειωτέον ότι η επιστολή αυτή περιήλθε στο Γενικό Δικαστήριο εκτός της προθεσμίας που ετάχθη στην Επιτροπή, αλλά κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες στις 10 Φεβρουαρίου 2012. Η επιστολή αυτή περιέχει παρατηρήσεις επί ενός εγγράφου που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες στις 8 Φεβρουαρίου 2012, καθώς και μια προσθήκη στην απάντηση της Επιτροπής επί γραπτής ερωτήσεως που έθεσε προς απάντηση το Γενικό Δικαστήριο πριν την επ' ακροατηρίου συζήτηση σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού του ύψους του προστίμου την οποία πρότειναν οι προσφεύγουσες σε περίπτωση αποκλεισμού των πωλήσεων στη δέσμια αγορά. Σε αυτήν, η Επιτροπή διευκρίνισε, αφενός, ότι τα αριθμητικά στοιχεία που περιέχονταν στον υπ' αριθ. 1 πίνακα της ανακοινώσεως αιτιάσεων αφορούσαν όχι μόνον τις εσωτερικές πωλήσεις, αλλά επίσης τις πωλήσεις ορισμένων κατηγοριών γυαλιού οι οποίες δεν ελήφθησαν τελικώς υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση και, αφετέρου, την αναλογία μεταξύ των συνολικών πωλήσεων των μελών της συμπράξεως και των εσωτερικών τους πωλήσεων.
- 22 Λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου της επιστολής αυτής και του γεγονότος ότι διαβιβάστηκε στις προσφεύγουσες, οι οποίες είχαν επομένως τη δυνατότητα να υποβάλουν τις σχετικές τους παρατηρήσεις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτό το επίμαχο έγγραφο και να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλαν οι προσφεύγουσες.

Επί του παραδεκτού των παραπομπών σε έγγραφα τα οποία δεν παρουσιάστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 23 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αμφισβήτησε το παραδεκτό ορισμένων παραπομπών, στις οποίες προέβησαν οι προσφεύγουσες κατά την αγόρευσή τους, σε έγγραφα τα οποία δεν είχαν παρουσιασθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προβάλλοντας ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν περιέχονταν στη δικογραφία του Γενικού Δικαστηρίου. Διευκρίνισε ότι επρόκειτο, ιδίως, για την απάντηση των προσφευγουσών επί της ανακοινώσεως αιτιάσεων.
- 24 Το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο αφορά τα στοιχεία που πρέπει να περιέχονται στο δικόγραφο προσφυγής που κατατίθεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προβλέπει ότι το ανωτέρω δικόγραφο περιέχει «ενδεχομένως, τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα». Ομοίως, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το υπόμνημα αντικρούσεως περιέχει τα αποδεικτικά μέσα. Οι διατάξεις αυτές συμπληρώνονται από το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο οι διάδικοι μπορούν ακόμη, προς υποστήριξη της επιχειρηματολογίας τους, να προτείνουν αποδεικτικά μέσα με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως.
- 25 Εξάλλου, κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται, εκτός αν οι εν λόγω ισχυρισμοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

- 26 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν πρόθεση να προσκομίσουν νέα αποδεικτικά μέσα, ούτε να προβάλουν ένα νέο λόγο ακυρώσεως μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας και ότι επικαλέσθηκαν απλώς και μόνον, κατά την προφορική διαδικασία, ορισμένα επιχειρήματα τα οποία βασίζονταν σε έγγραφα που δεν είχαν προσκομισθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή και να γίνει δεκτό ότι απόκειται, αντιθέτως, στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σε συνάρτηση με τα περιεχόμενα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία.
- 27 Εξάλλου, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η τελευταία ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σχετικά με τις παραπομπές της Επιτροπής, μέσω του υπομνήματος της αντικρούσεως και της απαντήσεώς της στις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, στην απάντηση της Pilkington επί της ανακοινώσεως αιτιάσεων πρέπει να εξετασθεί μετά την εξέταση όλων των λόγων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες.

Επί του αιτήματος περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 28 Προς στήριξη τους αιτήματός τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι προσφεύγουσες προέβαλαν ένα μοναδικό λόγο, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά σχετικά με τη διάρκεια της συμμετοχής τους στη σύμπραξη και τη γεωγραφική διάσταση της συμπράξεως.
- 29 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε, αφενός, ότι συμμετείχαν στη σύμπραξη πριν τις 11 Φεβρουαρίου 2005 και, αφετέρου, ότι αυτή κάλυπτε όλη την επικράτεια του ΕΟΧ. Οι αποδείξεις που προσκόμισε η Επιτροπή επί τούτου είναι, επομένως, ασαφείς και αντιφατικές και στηρίζονται σε υποκειμενικές, αόριστες και μη επιβεβαιωθείσες μαρτυρίες, καθώς και σε υποθέσεις που βασίζονται σε μεταγενέστερα γεγονότα.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της διάρκειας της συμμετοχής των προσφευγουσών στην παράβαση

- 30 Η Επιτροπή έκρινε ένοχες τις προσφεύγουσες για την παράβαση κατά την περίοδο από 20 Απριλίου 2004 έως 22 Φεβρουαρίου 2005, στηριζόμενη σε διάφορα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι σε έγγραφα που κατασχέθηκαν κατά τους ελέγχους και επαληθεύθηκαν εν μέρει μέσω των προφορικών δηλώσεων και των εγγράφων που προσκόμισε η Glaverbel στο πλαίσιο αιτήσεως επιείκειας, καθώς και στις απαντήσεις διαφόρων επιχειρήσεων επί των αιτήσεων παροχής πληροφοριών. Η Επιτροπή έκρινε, επομένως, ότι οι προσφεύγουσες είχαν ξεκινήσει να συμμετέχουν σε αθέμιτες πρακτικές από τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004, η οποία πραγματοποιήθηκε στη Γερμανία μεταξύ του εκπροσώπου τους και εκείνου της Pilkington, κατά τη διάρκεια της οποίας ο τελευταίος τον ενημέρωσε για τις αθέμιτες συμφωνίες με τις SainT-Gobain και Glaverbel. Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή βασίστηκε, ιδίως, σε δύο σελίδες χειρόγραφων σημειώσεων που κατασχέθηκαν στις εγκαταστάσεις της Pilkington κατά τη διάρκεια αιφνιδιαστικών ελέγχων (αιτιολογικές σκέψεις 155 έως 188 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες είχαν συνεχίσει να συμμετέχουν στις αθέμιτες πρακτικές καθόσον έλαβαν, στις 15 Ιουνίου 2004, τηλεφωνική κλήση από την Pilkington, με την οποία ενημερώθηκαν σχετικά με τη συναφθείσα σχετικά με την ιταλική αγορά συμφωνία, την οποία ενέκριναν (αιτιολογικές σκέψεις 189 έως 196 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες είχαν συμμετάσχει με τις Glaverbel, Pilkington και SainT-Gobain (στο εξής: τα τρία άλλα μέρη της συμπράξεως) σε συνάντηση στο Λουξεμβούργο στις 2 Δεκεμβρίου 2004, κατά τη διάρκεια της οποίας ελήφθησαν αποφάσεις σχετικά με αυξήσεις τιμών, ελάχιστες τιμές και άλλους εμπορικούς όρους αναφορικά με την πώληση προϊόντων επίπεδου γυαλιού σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, στηριζόμενη σε χειρόγραφες σημειώσεις που κατασχέθηκαν στις εγκαταστάσεις της Pilkington κατά τη διάρκεια των αιφνιδιαστικών ελέγχων, καθώς και σε αποσπάσματα από ημερολόγια (αιτιολογικές

σκέψεις 197 έως 264 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες και τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως συναντήθηκαν στο Παρίσι (Γαλλία) στις 11 Φεβρουαρίου 2005 προκειμένου να συμφωνήσουν σε αυξήσεις τιμών και άλλους εμπορικούς όρους σχετικά με την πώληση προϊόντων επίπεδου γυαλιού σε διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και να ανταλλάξουν εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες (αιτιολογικές σκέψεις 265 έως 296 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 31 Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι δεν συμμετείχαν στη σύμπραξη πριν τις 11 Φεβρουαρίου 2005. Αμφισβητούν, επομένως, ότι οι συναντήσεις της 20ής Απριλίου και της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και η τηλεφωνική κλήση της 15ης Ιουνίου 2004 μπορούν να αποτελέσουν ενδείξεις περί της συμμετοχής τους στη σύμπραξη. Υποστηρίζουν ότι οι επαφές αυτές συνιστούσαν ενδεχομένως μια «φάση δοκιμής» για τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως, προτού να επιχειρηθεί η πρόσκλησή τους σε μια πραγματική συνάντηση της συμπράξεως. Οι προσφεύγουσες παραδέχονται, εντούτοις, ότι συμμετείχαν στη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005.
- 32 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 και κατά τη νομολογία, το βάρος αποδείξεως παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ φέρει η αρχή που προβάλλει την παράβαση αυτή, δεδομένου ότι η εν λόγω αρχή οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι ικανά να αποδείξουν, επαρκώς κατά νόμον, την ύπαρξη πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την παράβαση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 58, και της 8ης Ιουλίου 1999, C-49/92 P, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, Συλλογή 1999, σ. I-4125, σκέψη 86). Επιπλέον, τυχόν αμφιβολία του δικαστή πρέπει να αποβαίνει υπέρ της επιχειρήσεως στην οποία απευθύνεται η απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψη 265) και, σύμφωνα με την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, ο δικαστής δεν μπορεί, συνεπώς, να συμπεράνει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη της επίδικης παραβάσεως, εφόσον διατηρεί ακόμη αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό, ιδίως στο πλαίσιο προσφυγής με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2501, σκέψη 177). Συνεπώς, είναι απαραίτητο να προσκομίζει η Επιτροπή ακριβή και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία για να στηρίξει την αταλάντευτη πεποίθηση ότι η παράβαση όντως διαπράχθηκε. Εντούτοις, κάθε απόδειξη που προσκομίζει η Επιτροπή δεν χρειάζεται να ανταποκρίνεται απαραίτητως στα κριτήρια αυτά σε σχέση προς κάθε στοιχείο της παραβάσεως. Αρκεί η δέσμη των ενδείξεων που επικαλείται το θεσμικό όργανο, συνολικώς εκτιμώμενη, να ανταποκρίνεται στην απαίτηση αυτή (προπαρατεθείσα απόφαση JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 179 και 180).
- 33 Όπως το Δικαστήριο ήδη επισήμανε, είναι σύνηθες να αναπτύσσονται λαθραίως οι δραστηριότητες σχετικά με πρακτικές και συμφωνίες που θίγουν τον ανταγωνισμό, να πραγματοποιούνται μυστικές συναντήσεις και να περιορίζονται στο ελάχιστο τα σχετικά έγγραφα. Ως εκ τούτου, ακόμα και αν η Επιτροπή ανακαλύπτει στοιχεία τα οποία αποτελούν ρητές μαρτυρίες για παράνομες επαφές μεταξύ των επιχειρηματιών, τα στοιχεία αυτά είναι κατά κανόνα αποσπασματικά και διασκορπισμένα, με αποτέλεσμα να είναι συχνά αναγκαία η ανασύσταση ορισμένων λεπτομερειών διά της επαγωγής. Συνεπώς, στις περισσότερες περιπτώσεις, η ύπαρξη θίγουσας τον ανταγωνισμό πρακτικής ή συμφωνίας πρέπει να συνάγεται από ορισμένο αριθμό συμπτώσεων και ενδείξεων οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες, μπορούν να αποτελέσουν, ελλείψει άλλης εύλογης εξηγήσεως, απόδειξη περί παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψεις 55 έως 57, και της 25ης Ιανουαρίου 2007, C-403/04 P και C-405/04 P, Sumitomo Metal Industries και Nippon Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-729).

- 34 Οσάκις η συλλογιστική της Επιτροπής στηρίζεται στην υπόθεση ότι τα αποδειχθέντα γεγονότα δεν μπορούν να εξηγηθούν διαφορετικά παρά μόνον σε συνάρτηση με εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ των επιχειρήσεων, αρκεί να αποδείξουν οι προσφεύγουσες περιστατικά που φωτίζουν διαφορετικά τα αποδειχθέντα από την Επιτροπή γεγονότα και επιτρέπουν επομένως την υποκατάσταση της εξηγήσεως που δέχθηκε η Επιτροπή με άλλη εξήγηση των πραγματικών περιστατικών (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1984, 29/83 και 30/83, Compagnie royale asturienne des mines και Rheinznk κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1679, σκέψη 16, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψη 725).
- 35 Εντούτοις, η Επιτροπή ορθώς υπογραμμίζει ότι η νομολογία αυτή δεν εφαρμόζεται οσάκις οι διαπιστώσεις αυτές βασίζονται σε έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία (αποφάσεις του Πρωτοδικείου Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 34 ανωτέρω, σκέψεις 725 έως 727· JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψεις 186 και 187, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, T-36/05, Coats Holdings και Coats κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 72).
- 36 Υπό το πρίσμα ακριβώς των αρχών αυτών πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, κατά τα οποία δεν συμμετείχαν στη σύμπραξη πριν τις 11 Φεβρουαρίου 2005.

– Επί της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004

- 37 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, κατ' αρχάς, το αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004 και την αποδεικτική αξία των σημειώσεων του Β., του υπαλλήλου της Pilkington που συμμετείχε στη συνάντηση αυτή. Αφενός, υποστηρίζουν ότι η συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 μεταξύ του F., υπαλλήλου της Guardian Europe, και του Β. δεν είχε αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο, σε αντίθεση προς τις μυστικές συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως στις 9 Ιανουαρίου, 2 Μαρτίου και 15 Ιουνίου 2004 και στις 11 Φεβρουαρίου 2005. Αναφέρουν ότι η συνάντηση αυτή έλαβε χώρα σε ανοικτό στο κοινό εστιατόριο, ότι είχε ως αντικείμενο ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος και ότι ο F. ζήτησε την επιστροφή των εξόδων που αντιστοιχούσαν στο δείπνο. Αφετέρου, σε ό,τι αφορά τις σημειώσεις του Β. σχετικά με το δείπνο αυτό, στις οποίες στηρίζεται η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, τούτες καταδεικνύουν ότι δεν είναι σύγχρονες του δείπνου αυτού και δεν αποτελούν πρακτικά αυτού, διότι περιέχουν προσωπικές σκέψεις. Εξάλλου, το περιεχόμενό τους πρέπει να ερμηνευθεί με σύνεση, διότι συντάχθηκαν στα αγγλικά από μη αγγλόφωνο και ελάχιστα πεπειραμένο πρόσωπο, το οποίο υπέπεσε ενδεχομένως σε σφάλματα κατά την απόδοση των όσων διαμείφθηκαν κατά τη διάρκεια του δείπνου.
- 38 Πρέπει να εξετασθούν, πρώτον, οι σημειώσεις του Β. σχετικά με τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 και, δεύτερον, το αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο της εν λόγω συναντήσεως.
- 39 Σε ό,τι αφορά τις σημειώσεις του Β., οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, πρώτον, ότι είναι σύγχρονες της συναντήσεως αυτής, στο μέτρο που ο F. δεν θυμάται να είδε τον Β. να κρατά σημειώσεις κατά τη διάρκεια του δείπνου. Ως προς τούτο, πρέπει να επισημανθεί ότι ο τίτλος, «Πρακτικά της συναντήσεως», και η ημερομηνία, «20/04/2004», των εν λόγω σημειώσεων συνιστά ένδειξη ικανή να επιβεβαιώσει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι εν λόγω σημειώσεις αποτελούν πρακτικά των συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των F. και Β. στις 20 Απριλίου 2004 και είναι σύγχρονες της εν λόγω συναντήσεως (αιτιολογική σκέψη 157 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το επίπεδο λεπτομέρειας και το γράμμα των σημειώσεων αυτών επιβεβαιώνουν, επίσης, την εκτίμηση αυτή και αντικρούουν την εικασία που προέβαλαν οι προσφεύγουσες, κατά την οποία ο Β. συνέταξε τις εν λόγω σημειώσεις μετά την προαναφερθείσα συνάντηση προσθέτοντας σε αυτές προσωπικές σκέψεις. Συγκεκριμένα, είναι προφανώς λίαν απίθανο να ήταν ο Β. σε θέση να απομνημονεύσει τις

πληροφορίες που αντηλλάγησαν κατά τη διάρκεια του δείπνου με τέτοιο βαθμό ακρίβειας. Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η δήλωση των προσφευγουσών ότι ο F. δεν θυμάται να είδε τον B. να κρατά σημειώσεις κατά τη διάρκεια του δείπνου, ακόμα και αν είναι αληθής, δεν επαρκεί, αυτή καθαυτή, ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι σημειώσεις αυτές είναι σύγχρονες της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004.

- 40 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την αποδεικτική αξία των εν λόγω σημειώσεων, δηλώνοντας ότι περιέχουν προσωπικές σκέψεις του B. και ότι συντάχθηκαν από μη αγγλόφωνο και ελάχιστα πεπειραμένο πρόσωπο. Εντούτοις, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κάποιο αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των απόψεών τους αυτών. Παραδέχονται, εξάλλου, και οι ίδιες ότι οι σημειώσεις αυτές είναι καθαρογραμμένες και ορθώς δομημένες, κάτι που συνιστά χαρακτηριστικό γνώρισμα πρακτικών συνεδριάσεως. Επιπροσθέτως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι σημειώσεις αυτές, οι οποίες ορίζονται από τον B. ως «πρακτικά της συναντήσεως», δεν περιέχουν προσωπικές σκέψεις του B., αλλά αναφέρουν την ύπαρξη ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των B. και F. Πράγματι, οι πληροφορίες που παρέσχε ο B. περιλαμβάνονται σε ένα πρώτο τμήμα, το οποίο, παραδείγματος χάρη, για το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία και τη Γερμανία φέρει τον τίτλο «Συμφωνηθείσα αύξηση τιμών», ενώ εκείνες που παρέσχε ο F. έπονται και περιλαμβάνονται, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Γερμανίας, στο τμήμα «Πληροφορίες». Οι σημειώσεις περιέχουν, επίσης, τις πράξεις που πρέπει να επιχειρηθούν μετά την εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών, παραδείγματος χάρη, για τη Γερμανία, «η Guardian πρέπει να επιβεβαιώσει την τιμή του γυαλιού για τη S.», και, για την Ιταλία, «Οφείλουμε να αξιολογήσουμε τις ημέρες αποθήκευσης στους έμπορους». Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών πρέπει να εκληφθούν ως απλές εικασίες που δεν επαρκούν ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση η αποδεικτική αξία των εν λόγω σημειώσεων.
- 41 Εξάλλου, από τις σημειώσεις του B. προκύπτει ότι κατά τη συνάντηση αυτή αντηλλάγησαν εμπιστευτικές πληροφορίες. Τούτέστιν, ο B. ενημέρωσε τον F. για τις προσεχείς αυξήσεις τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία και στη Γερμανία, οι οποίες συμφωνήθηκαν από τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως, και ο F. παρέσχε, σε αντάλλαγμα, πληροφορίες αναφορικά με τη θέση των προσφευγουσών στις προαναφερθείσες αγορές (αιτιολογικές σκέψεις 159 έως 167 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 42 Από τις σημειώσεις αυτές προκύπτει, επίσης, ότι ο B. ενημέρωσε τον F. για τις συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των τριών άλλων μελών της συμπράξεως σχετικά με τις τιμές και τις ενδεχόμενες αυξήσεις τιμών στην ιταλική αγορά, για την οποία δεν είχε ακόμα προβλεφθεί αύξηση τιμών, και ότι ο F. ανέφερε ότι, σε ενδεχόμενη αύξηση τιμών στην ιταλική αγορά, συμφωνούσε είτε να αναστείλει τις πωλήσεις του στην εν λόγω αγορά για περίοδο δύο μηνών, ούτως ώστε να δοθεί στα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως η δυνατότητα να προβούν πράγματι στην επίμαχη αύξηση, είτε να αυξήσει τις τιμές ταυτοχρόνως με τα τελευταία τρεις μήνες αργότερα, παρέχοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στο κέντρο παραγωγής που προμήθευε την ιταλική αγορά τη δυνατότητα να εφαρμόσει την εν λόγω αύξηση.
- 43 Εντούτοις, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι πληροφορίες που παρέσχε ο F. κατά τη συνάντηση αυτή δεν ήταν εμπιστευτικές, διότι είτε ήταν γνωστές στην Pilkington είτε ήταν σκοπίμως εσφαλμένες. Ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών που παρέσχε ο F. στον B. προκύπτει, εντούτοις, από το ίδιο τους το περιεχόμενο. Οι πληροφορίες αυτές αφορούσαν πράγματι την εμπορική στρατηγική των προσφευγουσών, την οποία δεν έπρεπε κατά κανόνα να γνωρίζουν οι ανταγωνιστές. Τούτο ισχύει, ιδίως, ως προς τις πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία του εργοστασίου στο Goole (Ηνωμένο Βασίλειο), τον αριθμό των πελατών του στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία, ή το ενδιαφέρον του για τους μικρούς πελάτες τους οποίους προσέλκυε η υπηρεσία «48 ώρες». Το ίδιο ισχύει για τις πληροφορίες σχετικά με τις τιμές που εφαρμόζονταν σε ορισμένους πελάτες, με τις εντυπώσεις του ως προς το συμφέρον να προσαρμοσθεί η αύξηση τιμών στη Γερμανία στο μέγεθος των πελατών, ή ακόμα με τη συμπεριφορά που έπρεπε να υιοθετηθεί σε ενδεχόμενο αυξήσεως των

τιμών στην Ιταλία. Εξάλλου, το γεγονός ότι ο Β. κατέγραψε τις πληροφορίες αυτές στις σημειώσεις του αντικρούει το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι οι πληροφορίες αυτές ήταν γνωστές στους ανταγωνιστές.

- 44 Τέλος, η περίπτωση, ακόμα και αν αποδεικνύεται, ότι ορισμένες από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον Ε. περιείχαν ανακρίβειες, όπως το γεγονός ότι ο αριθμός των λογαριασμών πελατών ήταν 130, και όχι 150, ή ότι το εργοστάσιο του Goole λειτουργούσε με «χαμηλή δυναμικότητα» και όχι με την «κατά το δυνατόν χαμηλότερη δυναμικότητα», δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση της ουσιαστικής τους αξίας. Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι προφανώς βεβαιώνει ο Ε. στην υπεύθυνη δήλωσή του της 10ης Μαΐου 2007, η αναφορά στην «αγορά των 135 000 τόνων» για το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συνιστά εσφαλμένη πληροφορία, αλλά έναν από τους όρους που έθεσαν τα μέλη της συμπράξεως για να προβούν σε αύξηση τιμών, ήτοι την εκτίμηση του όγκου επίπεδου γυαλιού που έπρεπε να πουλήσουν οι προσφεύγουσες στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2004 (αιτιολογική σκέψη 161 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 45 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών κατά την εν λόγω συνάντηση μεταξύ των Ε. και Β. αναφορικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία και τη Γερμανία, καθώς και τη στρατηγική των προσφευγουσών σε περίπτωση αύξησεως των τιμών στην Ιταλία. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η ανταλλαγή αυτή πληροφοριών συνιστά, τουλάχιστον, εναρμονισμένη πρακτική. Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι συνιστά εναρμονισμένη πρακτική απαγορευόμενη από το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, κάθε άμεση ή έμμεση επαφή μεταξύ επιχειρηματιών δυνάμενη να αποκαλύψει σε έναν ανταγωνιστή τη συμπεριφορά που ο οικείος επιχειρηματίας έχει αποφασίσει ή σκέπτεται να ακολουθήσει ο ίδιος στην αγορά, οσάκις η επαφή αυτή έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τη δημιουργία συνθηκών ανταγωνισμού που δεν συνάδουν προς τους συνήθεις όρους της αγοράς (αποφάσεις του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 117, και της 8ης Ιουλίου 1999, C-199/92 Ρ, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4287, σκέψη 160· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2000, T-25/95, T-26/95, T-30/95 έως T-32/95, T-34/95 έως T-39/95, T-42/95 έως T-46/95, T-48/95, T-50/95 έως T-65/95, T-68/95 έως T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, γνωστή ως απόφαση «Τσιμέντο», Συλλογή 2000, σ. II-491, σκέψεις 1852). Η μορφή αυτή συντονισμού μεταξύ επιχειρήσεων αντικαθιστά ηθελημένα τους κινδύνους που ενέχει ο ανταγωνισμός με την έμπρακτη συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-53/03, BPB κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1333, σκέψη 179, και του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012, T-83/08, Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 67). Για να στοιχειοθετηθεί εναρμονισμένη πρακτική δεν είναι, επομένως, αναγκαίο να αποδειχθεί ότι ο εν λόγω συμμετέχων στον ανταγωνισμό επιχειρηματίας ανέλαβε επισήμως δέσμευση, έναντι ενός ή περισσότερων άλλων ανταγωνιστών, να υιοθετήσει την τάδε ή τη δείνα συμπεριφορά ή ότι οι ανταγωνιστές καθόρισαν από κοινού τη μελλοντική συμπεριφορά τους στην αγορά. Αρκεί ο επιχειρηματίας, μέσω της δηλώσεώς του περί των προθέσεών του, να έχει εξαλείψει ή, τουλάχιστον, να έχει μειώσει σημαντικά την αβεβαιότητα ως προς την αναμενόμενη συμπεριφορά του στην αγορά (προπαρατεθείσες αποφάσεις «Τσιμέντο», σκέψη 1852· BPB κατά Επιτροπής, σκέψη 182, και Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 67).
- 46 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα προς αμφισβήτηση του αντίθετου προς τον ανταγωνισμό αντικειμένου της εν λόγω συναντήσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα. Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη των ζητημάτων που συζητήθηκαν κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004, τα οποία εξετέθησαν στις σκέψεις 41 και 42 ανωτέρω, το γεγονός ότι η συνάντηση αυτή πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια δείπνου, σε δημόσιο εστιατόριο, και ότι ο Ε. ζήτησε την επιστροφή των εξόδων που αντιστοιχούσαν στο δείπνο, δεν είναι δυνατόν να αρκεί, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας της εν λόγω συναντήσεως.

- 47 Οι προσφεύγουσες φρονούν, επιπλέον, ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι αυτές προσχώρησαν στη σύμπραξη κατά τη διάρκεια της συνάντησεως της 20ής Απριλίου 2004. Τούτέστιν, η Επιτροπή δεν απέδειξε, όπως άλλωστε απαιτεί η νομολογία, ότι ο Β. γνωστοποίησε στον F. λεπτομέρειες αναφορικά με τις προηγούμενες συναντήσεις μεταξύ των τριών άλλων μελών της συμπράξεως, ούτε ότι ο F. εξεδήλωσε την πρόθεσή του να συμβάλει, με τη δική του συμπεριφορά, καθ' οιονδήποτε τρόπο στη σύμπραξη. Εξάλλου, ο Β. δεν κάλεσε τον F. να συμμετάσχει στην επόμενη συνάντηση της συμπράξεως τον Ιούνιο του 2004, αλλά αποκλειστικώς σε εκείνη του Φεβρουαρίου του 2005. Η Επιτροπή δεν απέδειξε, επίσης, ότι ο Β. πρότεινε να λειτουργήσει ως σύνδεσμος έναντι ορισμένων ανταγωνιστών που δεν ήταν μέλη του ευρωπαϊκού συνδέσμου κατασκευαστών επίπεδης υάλου (groupement européen des producteurs de verre plat, στο εξής: GEPVP), ενώσεως που συστάθηκε το 1978 με σκοπό να εκπροσωπεί τους κατασκευαστές επίπεδου γυαλιού στην Ευρώπη, και απαρτιζέτο από τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως και, από την 1η Ιουλίου 2004, από τις προσφεύγουσες. Συγκεκριμένα, τα όσα συναφώς υποστηρίζει η Glaverbel δεν επιβεβαιώνονται από γραπτές αποδείξεις. Τέλος, η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηρίξει το συμπέρασμά της, κατά το οποίο το δείπνο της 20ής Απριλίου 2004 είχε αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα, στη συμμετοχή του F. στις μεταγενέστερες συναντήσεις του Δεκεμβρίου του 2004 και του Φεβρουαρίου του 2005 ή στις συνεδριάσεις του GEPVP.
- 48 Κατά τη νομολογία, όταν πρόκειται περί συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών που έχουν σκοπό αντίθετο προς τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή οφείλει, προς απόδειξη της συμμετοχής μιας επιχειρήσεως σε αυτές, να αποδείξει ότι η οικεία επιχείρηση είχε την πρόθεση να συμβάλει με την ίδια της τη συμπεριφορά στους κοινούς σκοπούς τους οποίους επεδίωκε το σύνολο των μετεχόντων και ότι είχε γνώση της συμπεριφοράς την οποία είχαν κατά νουν ή ανέπτυσαν άλλες επιχειρήσεις επιδιώκοντας τους ίδιους σκοπούς ή ότι μπορούσε ευλόγως να την προβλέψει και ότι αποδεχόταν τον σχετικό κίνδυνο (απόφαση Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 87).
- 49 Εν προκειμένω, από τις σημειώσεις του Β. σχετικά με τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 προκύπτει, αφενός, ότι, δεδομένων των πληροφοριών που γνωστοποιήθηκαν στον F. κατά τη συνάντηση, οι προσφεύγουσες τελούσαν σε γνώση των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό μορφών συμπεριφοράς που σχεδίαζαν τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως και, αφετέρου, ότι, δεδομένων των πληροφοριών που γνωστοποιήθηκαν ως αντάλλαγμα στον Β., προτίθεντο να συμβάλουν, επ' ονόματί τους και με τη δική τους συμπεριφορά, στους κοινούς στόχους της συμπράξεως. Πράγματι, μολονότι οι προσφεύγουσες ήταν, όπως οι ίδιες υποστηρίζουν, ένας επιθετικός ανταγωνιστής στην αγορά, οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον F. στο πλαίσιο της συνάντησεως αυτής έδωσαν στα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως τη δυνατότητα να λάβουν γνώση της θέσεώς τους στις αγορές του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Γερμανίας, στις οποίες σχεδίαζαν να εφαρμόσουν τις συμφωνίες σχετικά με τις αυξήσεις των τιμών που συμφωνήθηκαν κατά τις προηγούμενες συναντήσεις, καθώς και να επεκτείνουν τις εν λόγω αυξήσεις των τιμών στην ιταλική αγορά με την εξασφάλιση της συνεργασίας των προσφευγουσών. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι οι σημειώσεις του Β. δεν μνημονεύουν ότι τούτος γνωστοποίησε στον F. πληροφορίες σχετικά με τις αυξήσεις τιμών ως προς τις χώρες της Μπενελούξ ή σχετικά με τις προβλέψεις για αυξήσεις τιμών σε άλλες χώρες, ιδίως στη Γαλλία και στην Πολωνία, οι οποίες αποφασίσθηκαν κατά τη συνάντηση της 2ας Μαρτίου 2004, δεν ασκεί επιρροή για την απόδειξη της συμμετοχής των προσφευγουσών στη σύμπραξη.
- 50 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, και σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στις σκέψεις 45 και 48 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή απέδειξε τη συμμετοχή τους στη σύμπραξη από τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004.
- 51 Το επιχείρημα των προσφευγουσών κατά το οποίο από τις σημειώσεις που κράτησε ο Β. δεν προκύπτει ότι είχε ενημερώσει τον F. για την ύπαρξη και το περιεχόμενο των συναντήσεων της συμπράξεως και, ιδίως, της πιο πρόσφατης, της 2ας Μαρτίου 2004, δεν είναι δυνατόν να ασκεί επιρροή στο ερώτημα κατά πόσον οι προσφεύγουσες προσχώρησαν στη σύμπραξη κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004. Συγκεκριμένα, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 41 ανωτέρω, από τις σημειώσεις του Β.

προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι τούτος γνωστοποίησε στον F. την ύπαρξη συμφωνιών για τις τιμές αναφορικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία και τη Γερμανία, καθώς και τις προθεσμίες εφαρμογής τους «δύο εβδομάδες αργότερα» για το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία και την «1η Μαΐου – 15 Μαΐου – 1η Ιουνίου μεγάλοι πελάτες», για τη Γερμανία. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει, επομένως, ότι η Pilkington ανακοίνωσε αύξηση των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία στις 29 Απριλίου 2004, ανακοίνωση η οποία ακολουθήθηκε από τις ανακοινώσεις της SainT-Gobain και της Glaverbel, αντιστοίχως στις 11 και 18 Μαΐου 2004 (αιτιολογική σκέψη 159 της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποσημείωση 193). Αναφορικά με τη Γερμανία, η πρώτη ανακοίνωση περί αυξήσεως των τιμών πραγματοποιήθηκε από τη SainT-Gobain στις 25 Μαΐου 2004, και ακολούθησαν οι ανακοινώσεις της Pilkington και της Glaverbel στις αρχές Ιουνίου 2004 (αιτιολογική σκέψη 163 της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποσημείωση 201). Συνεπώς, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζονται, οι προσφεύγουσες γνώριζαν με αρκετή ακρίβεια τις μορφές συμπεριφοράς που σχεδίαζαν τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως προς επιδίωξη των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό στόχων τους. Παρά τις περιστάσεις αυτές, ο F. δεν δίστασε να παράσχει πληροφορίες που συνέβαλλαν στους στόχους της συμπράξεως, όπως εκείνη σχετικά με μια ενδεχόμενη αύξηση των τιμών στην Ιταλία.

- 52 Σε ό,τι αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών, κατά το οποίο από τις σημειώσεις που κράτησε ο B. δεν προκύπτει ότι κάλεσε τον F. να παραστεί στην προσεχή συνάντηση της συμπράξεως, τούτο πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές. Η Επιτροπή απέδειξε, πράγματι, μέσω άλλων αποδεικτικών στοιχείων την άμεση ή έμμεση συμμετοχή των προσφευγουσών σε όλες τις μεταγενέστερες της ημερομηνίας αυτής συναντήσεις (βλ. σκέψεις 63 και 69 έως 71 κάτωθι). Τουτέστιν, κατά τη συνάντηση της 15ης Ιουνίου 2004 μεταξύ των τριών άλλων μελών της συμπράξεως, ο B. τηλεφώνησε στον F., ο οποίος ήταν σε διακοπές, προκειμένου να επιβεβαιώσει μια πληροφορία που του είχε κοινοποιήσει ο τελευταίος κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 αναφορικά με την Ιταλία (αιτιολογική σκέψη 196 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Σε ό,τι αφορά τη συνεδρίαση της 2ας Δεκεμβρίου 2004, τούτη διοργανώθηκε από τον ίδιο τον F. και έλαβε χώρα στο Λουξεμβούργο, την παραμονή της συνεδριάσεως του GERVP, στην οποία παρέστησαν μόνον τέσσερις εκπρόσωποι των μελών της συμπράξεως (αιτιολογικές σκέψεις 199, 201 έως 204 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τέλος, όπως οι προσφεύγουσες παραδέχονται, έλαβαν μέρος στη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005, στην οποία κλήθηκαν από τον B.
- 53 Όσον αφορά τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, κατά τα οποία από τις σημειώσεις που κράτησε ο B. δεν προκύπτει ούτε ποια υπήρξε η αντίδραση του F. στις προτάσεις του B. ούτε ότι τούτος υποσχέθηκε να συμβάλει στη συνέχιση των συζητήσεων, τούτα πρέπει, επίσης, να απορριφθούν ως αλυσιτελή. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 49 ανωτέρω, λαμβανομένης υπόψη της ανταλλαγής πληροφοριών που πραγματοποιήθηκε μεταξύ των B. και F. κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004, οι προσφεύγουσες τελούσαν σε γνώση των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό μορφών συμπεριφοράς που σχεδίαζαν τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως και προτίθεντο να συμβάλουν, με τη δική τους συμπεριφορά, στους κοινούς στόχους της συμπράξεως, κάτι που, κατά την υπομνησθείσα στη σκέψη 48 ανωτέρω νομολογία, αρκεί για την απόδειξη της συμμετοχής των προσφευγουσών στη σύμπραξη.
- 54 Σε ό,τι αφορά τον ρόλο διαμεσολαβητή του B., τούτος προκύπτει από τα πρακτικά της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004 και επιβεβαιώνεται από τις δηλώσεις της Glaverbel της 8ης Μαρτίου και της 23ης Δεκεμβρίου 2005, δεδομένου ότι η πρώτη δήλωση προηγείται της εκ μέρους της Επιτροπής ανακαλύψεως των σημειώσεων του B. (αιτιολογικές σκέψεις 80 και 160 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το γεγονός ότι οι δηλώσεις της Glaverbel πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο αιτήσεως επιείκειας δεν είναι δυνατόν να εμποδίσει την Επιτροπή να προβεί σε χρήση τους (βλ., συναφώς, απόφαση JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 192). Ακόμα και αν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι δηλώσεις αυτές δεν βάλλουν άμεσα κατά των συμφερόντων της Glaverbel, η τελευταία ουδέν συμφέρον είχε να παράσχει στην Επιτροπή εσφαλμένες πληροφορίες σχετικά με άλλα μέλη της συμπράξεως. Πράγματι, κάθε προσπάθεια να παραπλανηθεί η Επιτροπή στο πλαίσιο αιτήσεως επιείκειας μπορεί να διακυβευθεί την ειλικρίνεια καθώς και την έκταση της

συνεργασίας του αιτούντος και, κατά συνέπεια, να θέσει σε κίνδυνο τη δυνατότητά του να αντλήσει υπέρ αυτού πλήρες όφελος από την ανακοίνωση περί επεικειάς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Νοεμβρίου 2006, T-120/04, Peróxidos Orgánicos κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4441, σκέψη 70). Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών αναφορικά με την αποδεικτική αξία των δηλώσεων της Glaverbel σε σχέση με τον ρόλο διαμεσολαβητή του Β. πρέπει να απορριφθούν.

- 55 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών, σύμφωνα με το οποίο το γεγονός ότι η Επιτροπή προβάλλει τη συμμετοχή τους σε συναντήσεις μεταγενέστερες της συμπράξεως τον Δεκέμβριο του 2004 και τον Φεβρουάριο του 2005 ή του GEPVP προκειμένου να αποδείξει τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004 αντιβαίνει στο τεκμήριο αθωότητας, πρέπει να σημειωθεί ότι η νομολογία δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να επικαλείται αντικειμενικές πραγματικές περιστάσεις μεταγενέστερες μιας αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς προς επιβεβαίωση του περιεχομένου ενός αντικειμενικού αποδεικτικού στοιχείου, όπως οι σημειώσεις που κράτησε ο Β. κατά την εν λόγω συνάντηση. Αντιθέτως, η προβληθείσα από τις προσφεύγουσες νομολογία απαγορεύει να χρησιμοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία αφορώντα προγενέστερη περίοδο, κατά την οποία η επίμαχη συμπεριφορά ήταν νόμιμη, προκειμένου να αποδειχθεί ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας μιας μεταγενέστερης συμπεριφοράς, κάτι που δεν συντρέχει εν προκειμένω (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-30/91, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1775, σκέψη 73, και T-36/91, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1847, σκέψη 83). Ως εκ τούτου, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως παντελώς αβάσιμο.
- 56 Τέλος, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι ο Β. συνάντησε τον F. με σκοπό να τον ενημερώσει περί των τριμερών συμφωνιών για αυξήσεις τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία και στη Γερμανία ή για να καθορίσει τη στάση τους σε ενδεχόμενη αύξηση των τιμών στην Ιταλία, καθώς επίσης αμφισβητούν και την ίδια την ύπαρξη συμφωνιών για τις τιμές αναφορικά με τη Γερμανία. Επιπλέον, διευκρινίζουν ότι, κατά τη νομολογία, το γεγονός και μόνον της ενημερώσεως για την ύπαρξη συναντήσεων μιας συμπράξεως δεν ισοδυναμεί με παράβαση.
- 57 Όπως ήδη αναφέρθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, εν προκειμένω, ο F. συμμετείχε σε ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών με τον Β. αναφορικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία, τη Γερμανία και την Ιταλία κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004. Αντί να αποστασιοποιηθεί από τις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό μορφές συμπεριφορές για τις οποίες είχε ενημερωθεί, ο F. παρέσχε πληροφορίες αναφορικά με την εμπορική στρατηγική των προσφευγουσών στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία και στη Γερμανία και ανέφερε τη συμπεριφορά που θα υιοθετούσαν αυτές σε ενδεχόμενη αύξηση των τιμών στην Ιταλία (βλ. σκέψεις 41 έως 44 ανωτέρω), μειώνοντας επομένως ουσιαστικώς την αβεβαιότητα ως προς την εκ μέρους τους αναμενόμενη συμπεριφορά στην αγορά (βλ. σκέψη 45 ανωτέρω). Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, κατά τα οποία από τις σημειώσεις του Β. δεν προκύπτει ότι ο F. ανέλαβε δεσμεύσεις αναφορικά με τη μελλοντική τους πολιτική τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο ή ότι εξέφρασε οιαδήποτε στήριξη σε μια αύξηση τιμών, είναι αβάσιμα. Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το γεγονός της ενημερώσεως για την ύπαρξη συναντήσεων μιας συμπράξεως μπορεί να συνιστά παράβαση εάν, σε αντάλλαγμα, παρέχονται πληροφορίες με σκοπό τη συμβολή στους κοινούς στόχους της συμπράξεως (βλ. σκέψεις 48 και 49 ανωτέρω). Τέλος, τα μεταγενέστερα πραγματικά περιστατικά καταδεικνύουν ότι, κατόπιν της συναντήσεως αυτής, οι προσφεύγουσες ακολούθησαν τη συμπεριφορά των τριών άλλων μερών της συμπράξεως. Πράγματι, από εσωτερικό έγγραφο των προσφευγουσών που κατασχέθηκε κατά τους ελέγχους προκύπτει ότι, κατόπιν της αυξήσεως των τιμών των τριών άλλων μελών της συμπράξεως στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, τούτες προέβησαν επίσης σε αύξηση των τιμών (αιτιολογική σκέψη 159 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 58 Σε ό,τι αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη συμφωνίας κατά τη συνάντηση της συμπράξεως της 2ας Μαρτίου 2004 αναφορικά με την αύξηση των τιμών για τη Γερμανία, τούτο πρέπει να απορριφθεί ως παντελώς αλυσιτελές. Πράγματι, από τις σημειώσεις του Β. προκύπτει ότι αυτός ενημέρωσε τον F. για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της προαναφερθείσας συμφωνίας –η δε

ημερομηνία της υιοθετήσεως από τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως δεν ασκεί επιρροή— και ότι ο F. έλαβε, επομένως, γνώση της υπάρξεώς της. Εξάλλου, σε αντάλλαγμα, ο F. παρέσχε στον B. πληροφορίες σχετικά με το σύστημα διπλής τιμολόγησης που εφαρμοζόταν στη S., κοινό πελάτη των προσφευγουσών και της Pilkington, και έπρεπε να τον πληροφορήσει σχετικά με την τιμή πωλήσεως που πράγματι εφαρμόστηκε στον πελάτη αυτό. Ο F. πρότεινε μάλιστα μια κλίμακα αυξήσεως τιμών. Εξάλλου, μεταγενέστερα πραγματικά περιστατικά επιβεβαιώνουν την ύπαρξη της εν λόγω συμφωνίας. Πράγματι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 51 ανωτέρω, η συμφωνία αυτή εκτελέστηκε από τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως σε ημερομηνίες πολύ κοντινές προς εκείνες που ανακοίνωσε ο B. στον F. κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 και οι οποίες μνημονεύονται στις σημειώσεις του, στις 25 Μαΐου 2004 από τη SainT-Gobain, στις 4 Ιουνίου 2004 από την Pilkington και στις 7 Ιουνίου 2004 από την Glaverbel, ενώ οι προβλεφθείσες ημερομηνίες ήταν, αντιστοίχως, η 1η Μαΐου, η 15η Μαΐου και η 1η Ιουνίου 2004. Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η διαφορά αυτή είναι ήσσονος σημασίας και δεν είναι δυνατόν να θέσει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη της εν λόγω συμφωνίας ή την ανταλλαγή πληροφοριών που πραγματοποιήθηκε συναφώς μεταξύ των F. και B. κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004.

- 59 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορθώς κατέληξε η Επιτροπή στο συμπέρασμα, στις αιτιολογικές σκέψεις 171 και 188 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι ο B. συνάντησε τον F. στις 20 Απριλίου 2004 προκειμένου να τον ενημερώσει για την ύπαρξη συμφωνιών μεταξύ των τριών άλλων μελών της συμπράξεως αναφορικά με την αύξηση των τιμών για το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία και τη Γερμανία και, αφετέρου, ότι, σε αντάλλαγμα, ο F. του γνωστοποίησε εμπιστευτικές πληροφορίες αναφορικά με την εμπορική στρατηγική των προσφευγουσών στις αγορές αυτές. Εξάλλου, στην περίπτωση της Ιταλίας, ο F. ανέφερε ότι, σε περίπτωση που πραγματοποιείτο αύξηση των τιμών, οι προσφεύγουσες δεν θα αντιτίθονταν σε αυτήν. Ως εκ τούτου, ορθώς κατέληξε η Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι η συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 είχε χαρακτήρα αντίθετο προς τον ανταγωνισμό και ότι οι προσφεύγουσες προσχώρησαν στη σύμπραξη από τη συνάντηση αυτή (αιτιολογική σκέψη 330 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

– Επί της τηλεφωνικής συνομιλίας της 15ης Ιουνίου 2004

- 60 Η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες είχαν συνεχίσει να συμμετέχουν σε αθέμιτες πρακτικές καθόσον, στις 15 Ιουνίου 2004, έλαβαν τηλεφωνική κλήση εκ μέρους της Pilkington, η οποία τις ενημέρωσε για τη συναφθείσα αναφορικά με την ιταλική αγορά συμφωνία, την οποία ενέκριναν (αιτιολογικές σκέψεις 189 έως 196 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 61 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κάποια απόδειξη για το περιεχόμενο της τηλεφωνικής συνομιλίας μεταξύ των B. και F. , η οποία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της συναντήσεως της 15ης Ιουνίου 2004, και ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε αποκλειστικώς στις δηλώσεις, τις οποίες πραγματοποίησε η Glaverbel στο πλαίσιο της αιτήσεως της επιείκειας, προκειμένου να υποστηρίξει ότι, κατά τη διάρκεια της συνομιλίας αυτής, ο F. ανέφερε ότι δεν αντετίθετο στη συμφωνία για τις τιμές αναφορικά με την Ιταλία. Στην πραγματικότητα, ο F. δήλωσε απλώς και μόνον ότι, δεδομένου ότι δεν συνιστούσαν σημαντικό παράγοντα στην ιταλική αγορά, οι προσφεύγουσες δεν ήταν σε θέση να ασκήσουν επιρροή στις τιμές της εν λόγω αγοράς, επαναλαμβάνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα όσα αναφέρθηκαν κατά το δείπνο της 20ής Απριλίου 2004. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μια τηλεφωνική συνομιλία σύντομης διάρκειας δεν είναι δυνατόν να ισοδυναμεί προς συμμετοχή σε μια συνάντηση συμπράξεως, η οποία, κατά την Glaverbel, διήρκησε πέντε ώρες.
- 62 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την υπομνησθείσα στη σκέψη 54 ανωτέρω νομολογία, το γεγονός ότι οι δηλώσεις της Glaverbel πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο αιτήσεως επιείκειας δεν αποδυναμώνει, αυτό καθαυτό, την αποδεικτική τους αξία.

63 Οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι ο Β. τηλεφώνησε στον F. και ότι συζήτησαν για την Ιταλία. Ως προς την Glaverbel, αυτή διευκρίνισε ότι ο Β. είχε ενημερώσει τον F. περί των συμφωνιών για τις τιμές που συνήφθησαν κατά τη συνάντηση και ότι ήταν σαφές για όλους τους μετέχοντες στην εν λόγω συνάντηση ότι, δεδομένων των όσων ανέφερε ο F., οι προσφεύγουσες δεν είχαν την πρόθεση να ανταχθούν στις εν λόγω συμφωνίες (αιτιολογική σκέψη 189 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Όπως προέβλεπε η Επιτροπή, οι δηλώσεις αυτές συνάδουν προς εκείνες του F., κατά τις οποίες ο τελευταίος επανέλαβε στον Β. αυτό που του είχε δηλώσει κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004, ήτοι ότι δεν αποτελούσε σημαντικό παράγοντα στην ιταλική αγορά, ότι η κατάσταση αυτή δεν θα μεταβαλλόταν στο εγγύς μέλλον και ότι δεν ήταν σε θέση να ασκήσει επιρροή στην αγορά αυτή. Ως εκ τούτου, ο F. επιβεβαίωσε απλώς στον Β. ότι οι προσφεύγουσες δεν θα διατάρασσαν τις συμφωνίες αναφορικά με την αύξηση τιμών στην ιταλική αγορά. Εξάλλου, η δήλωση της SainT-Gobain, την οποία δεν αμφισβητούν οι προσφεύγουσες, επιβεβαιώνει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτών και των συμφωνιών που συνήφθησαν κατά τη συνάντηση της 15ης Ιουνίου 2004, στο μέτρο που η SainT-Gobain έκρινε ότι ο F. είχε συμμετάσχει στην εν λόγω συνάντηση (αιτιολογικές σκέψεις 190 και 196 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

64 Η Επιτροπή δεν προσκόμισε βεβαίως γραπτή απόδειξη σχετικά με τη συνάντηση ή την τηλεφωνική συνομιλία της 15ης Ιουνίου 2004. Εντούτοις, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω, στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά στοιχεία είναι αποσπασματικά ή διασκορπισμένα, η Επιτροπή μπορεί να ανασυστήσει ορισμένες λεπτομέρειες διά της επαγωγής, κάτι που έπραξε εν προκειμένω στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογική σκέψη 196 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν μπόρεσαν να προσκομίσουν άλλη συνεκτική εναλλακτική εξήγηση για τον λόγο της τηλεφωνικής αυτής κλήσεως, ούτε για το περιεχόμενο της αφορώσας την Ιταλία τηλεφωνικής συνομιλίας μεταξύ των Β. και F., της οποίας την ύπαρξη δεν αμφισβητούν. Τέλος, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004, η οποία αφορούσε κυρίως την Ιταλία, και των περιστάσεων υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η τηλεφωνική αυτή συνομιλία, το γεγονός ότι η διάρκειά της ήταν σύντομη δεν ασκεί επιρροή ώστε να αποκλεισθεί ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας της.

65 Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε η Επιτροπή, αφενός, ότι ο Β. είχε τηλεφωνήσει στον F. στις 15 Ιουνίου 2004 για να τον ενημερώσει σχετικά με τις συμφωνίες οι οποίες συνήφθησαν κατά τη συνάντηση που έλαβε χώρα την ίδια ημέρα μεταξύ των εκπροσώπων των τριών άλλων μελών της συμπράξεως και ότι ο F. του είχε γνωστοποιήσει τη θέση του σχετικά και, αφετέρου, ότι η εν λόγω γνωστοποίηση είχε, επομένως, αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα.

– Επί της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004

66 Η Επιτροπή έκρινε, τέλος, ότι οι προσφεύγουσες είχαν συμμετάσχει, μαζί με τα άλλα τρία μέλη της συμπράξεως, σε μια συνάντηση στο Λουξεμβούργο, στις 2 Δεκεμβρίου 2004, κατά τη διάρκεια της οποίας ελήφθησαν αποφάσεις σχετικά με αυξήσεις τιμών, ελάχιστες τιμές και άλλους εμπορικούς όρους αναφορικά με την πώληση προϊόντων επίπεδου γυαλιού σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, στηριζόμενη, ιδίως, σε χειρόγραφες σημειώσεις που κατασχέθηκαν στις εγκαταστάσεις της Pilkington κατά τους αιφνιδιαστικούς ελέγχους, καθώς και σε αποσπάσματα ημερολογίων (αιτιολογικές σκέψεις 197 έως 264 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

67 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι η συνάντηση αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο. Πρώτον, διατείνονται ότι επρόκειτο περί δείπνου που είχε ανακοινωθεί σε μεγάλο αριθμό ατόμων και πραγματοποιήθηκε σε ανοικτό για το κοινό εστιατόριο και ότι ο F. ζήτησε την επιστροφή των εξόδων που αντιστοιχούσαν στο δείπνο αυτό. Δεύτερον, εκτιμούν ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η συνάντηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα συμφωνίες για μελλοντικές αυξήσεις τιμών μεταξύ των μελών της συμπράξεως, οι οποίες απαιτούσαν τη συμμετοχή τους. Διατείνονται, τουτέστιν, ότι οι απόψεις που προέβλεπε ο F. κατά τη διάρκεια του δείπνου αυτού δεν είναι δυνατόν να εκληφθούν ως έκφραση της συμφωνίας τους να προσχωρήσουν στη σύμπραξη σε

επίπεδο ΕΟΧ και ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τις σημειώσεις αυτές τελούν σε αντίφαση προς τις δηλώσεις της Glaverbel. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη της τελευταίας, δεν ετέθη ζήτημα αυξήσεων τιμών κατά τη διάρκεια του δείπνου, οι προσφεύγουσες ουδέποτε έλαβαν μέρος σε πολυμερή συνάντηση της συμπράξεως πριν τις 11 Φεβρουαρίου 2005, οι δε συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του δείπνου περιορίστηκαν σε ανταλλαγή πληροφοριών. Τρίτον, οι προσφεύγουσες αναφέρουν ότι το «σχέδιο αυξήσεως τιμών» που μνημονεύεται στις σημειώσεις του Β. και τα σχετικά με αυτό σχόλια αποτελούν την έκφραση είτε των απόψεων του ίδιου του Β. είτε, πιθανότερα, μιας διμερούς συζητήσεως μεταξύ των Β. και Η., υπαλλήλου της SainT-Gobain, οι οποίες παρουσιάστηκαν και έγιναν, μερικώς, δεκτές κατά τη συνάντηση του Φεβρουαρίου του 2005.

- 68 Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι σημειώσεις του Β. είναι δύο ειδών. Οι πρώτες συντάχθηκαν σε φύλλα χαρτιού με το λογότυπο του ξενοδοχείου Ν. και το λογότυπο της Pilkington και τιτλοφορούνται «σύσκεψη GEPVP στο Λουξεμβούργο» και οι δεύτερες συντάχθηκαν σε φύλλο χαρτιού με το λογότυπο της Pilkington και τιτλοφορούνται «Πρακτικά 2/12/04». Από τις δηλώσεις της Pilkington, τις οποίες δεν αμφισβητούν οι προσφεύγουσες, προκύπτει ότι οι πρώτες σημειώσεις συντάχθηκαν από τον Β. στις 3 Δεκεμβρίου 2004 για προσωπική του χρήση και αποτελούν σκέψεις επί της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004, ενώ οι δεύτερες καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004.
- 69 Από τον τίτλο των δεύτερων αυτών σημειώσεων, «Πρακτικά», από την ημερομηνία τους, «2/12/2004», και από το περιεχόμενό τους προκύπτει ότι αποτελούν πρακτικά της συναντήσεως που πραγματοποιήθηκε την ημερομηνία αυτή. Αντανακλούν, πράγματι, τις συζητήσεις μεταξύ των συμμετεχόντων αναφορικά με την τιμή του επίπεδου γυαλιού σε διάφορες χώρες του ΕΟΧ, τις πληροφορίες που παρέσχε ο F. και, υπό τον τίτλο «Γενικές συμφωνίες», τις συναφθείσες συμφωνίες. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από τις πρώτες δηλώσεις της Pilkington, κατά τις οποίες οι σελίδες αυτές περιέχουν σημειώσεις σύγχρονες μιας συναντήσεως που έλαβε χώρα στο Λουξεμβούργο την ημερομηνία αυτή.
- 70 Από τις σημειώσεις αυτές μπορεί επίσης να αποδειχθεί ότι τα συζητηθέντα ζητήματα κατά τη συνάντηση αυτή και, επομένως, η ίδια η συνάντηση είχε χαρακτήρα προδήλως αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Πράγματι, οι εν λόγω σημειώσεις καθιστούν προφανές ότι τα μέλη της συμπράξεως συμφώνησαν να αυξήσουν τις τιμές σε διάφορες χώρες του ΕΟΧ και ότι ο F. παρέσχε ορισμένες εμπιστευτικές πληροφορίες. Η Glaverbel επιβεβαίωσε επίσης τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα της εν λόγω συναντήσεως στη δήλωσή της στις 8 Μαρτίου 2005, σύμφωνα με την οποία «κατά τη διάρκεια του δείπνου αυτού, πέραν των συνήθων συζητήσεων για τις τιμές, συζητήθηκε επίσης επί μακρόν η κατάσταση του πελάτη S.».
- 71 Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι οι σημειώσεις του Β. και οι συμπίπτουσες δηλώσεις της Pilkington και της Glaverbel αναφορικά με τις συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του δείπνου επιτρέπουν, αφενός, να αποδειχθεί ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και, αφετέρου, να εξουδετερωθούν οι αρχικές δηλώσεις της Glaverbel, τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγουσες, σύμφωνα με τις οποίες δεν ετέθη ζήτημα αυξήσεων των τιμών κατά το δείπνο αυτό. Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, σύμφωνα με τα οποία η συνάντηση πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια δείπνου, ο δε F. ζήτησε την επιστροφή των εξόδων του δείπνου αυτού, δεν είναι δυνατόν να επαρκούν ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας της εν λόγω συναντήσεως.
- 72 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι κατά τη συνάντηση συνήφθησαν συμφωνίες για τιμές και δηλώνουν, όπως εξάλλου ανέφερε η Pilkington στην απάντησή της στην κοινοποίηση αιτιάσεων ότι επρόκειτο περί ανταλλαγής πληροφοριών και όχι περί συμφωνίας. Από τις σημειώσεις του Β. προκύπτει, εντούτοις, ότι, κατά τη διάρκεια της εν λόγω συναντήσεως, πέραν της ανταλλαγής πληροφοριών, τα μέλη της συμπράξεως συνήψαν επίσης συμφωνίες για τις τιμές. Τουτέστιν, για την

Ιταλία καθορίστηκαν ελάχιστες τιμές· για το Ηνωμένο Βασίλειο καθορίστηκε μία τιμή-στόχος, καθώς και το χρονοδιάγραμμα της διαδικασίας αυξήσεως τιμών· για τις Βαλτικές Χώρες αποφασίστηκε μια αύξηση τιμών στην οποία θα προέβαιναν οι προσφεύγουσες· για την Πολωνία αποφασίστηκε αύξηση τιμών τον Μάρτιο του 2005, στην οποία θα προέβαιναν οι προσφεύγουσες· για τη Γαλλία αποφασίστηκε αύξηση κατά 10 %, η οποία ανακοινώθηκε από τις προσφεύγουσες· για τις χώρες της Μπενελούξ αποφασίστηκε αύξηση των τιμών τον Μάρτιο του 2005· τέλος, για τη Γερμανία, συμφωνήθηκε αύξηση τιμών στην οποία θα προέβαινε η Pilkington. Επιπλέον, η τελευταία σελίδα των σημειώσεων του Β., η οποία τιτλοφορείται «Γενικές συμφωνίες», συνοψίζει μερικώς τις συμφωνίες για τις τιμές που συνήφθησαν και μνημονεύονται στις σημειώσεις αυτές και αφορά μερικώς και άλλες συμφωνίες.

- 73 Εξάλλου, το γεγονός ότι, όπως αναφέρουν οι προσφεύγουσες, από τις σημειώσεις που κράτησε ο Β. δεν προκύπτει ότι ο F. παρέσχε ενδείξεις από τις οποίες θα μπορούσε να συναχθεί η συμμετοχή των προσφευγουσών στις συναφθείσες κατά τη διάρκεια του δείπνου συμφωνίες δεν είναι κρίσιμο. Κατά πάγια νομολογία, αρκεί η Επιτροπή να αποδείξει ότι η οικεία επιχείρηση συμμετέσχε σε συναντήσεις κατά τις οποίες συνήφθησαν συμφωνίες θίγουσες τον ανταγωνισμό, χωρίς να αντιταχθεί σαφώς στις συμφωνίες αυτές, ώστε να αποδειχθεί η συμμετοχή της εν λόγω επιχείρησης στη σύμπραξη. Όταν έχει αποδειχθεί η συμμετοχή σε τέτοιες συναντήσεις, στην επιχείρηση αυτή απόκειται να προσκομίσει στοιχεία εκ των οποίων να προκύπτει ότι η συμμετοχή της στις εν λόγω συναντήσεις ουδόλως έβαλε κατά του ανταγωνισμού, αποδεικνύοντας ότι είχε δηλώσει στους ανταγωνιστές της ότι μετείχε στις συναντήσεις αυτές με διαφορετικό πνεύμα απ' ό,τι εκείνοι (αποφάσεις Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 96, και Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψη 81). Όπως επισήμανε το Δικαστήριο στη σκέψη 82 της αποφάσεως Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, η συλλογιστική επί της οποίας στηρίζεται η αρχή αυτή είναι ότι η επιχείρηση, εφόσον μετέσχε στην εν λόγω συνάντηση χωρίς να λάβει δημοσίως αποστάσεις από το περιεχόμενό της, έδωσε στους λοιπούς μετάσχοντες στη συνάντηση την εντύπωση ότι επιδοκίμαζε το αποτέλεσμα της και ότι θα συμμορφωνόταν προς αυτό.
- 74 Η νομολογία αυτή σε σχέση με τη σιωπηρή έγκριση στηρίζεται στην παραδοχή ότι η οικεία επιχείρηση μετέσχε σε συναντήσεις κατά τις οποίες συνήφθησαν συμφωνίες θίγουσες τον ανταγωνισμό ή οι οποίες είχαν χαρακτήρα στρεφόμενο προδήλως κατά του ανταγωνισμού (βλ. αποφάσεις Holdings και Coats κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, σημείο 91 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), κάτι που, όπως ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 71 ανωτέρω, δεν συντρέχει εν προκειμένω.
- 75 Στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγουσες ουδέν στοιχείο προσκόμισαν δυνάμενο να αποδείξει ότι, παρότι ο F. μετέσχε στη συνάντηση επ' ονόματί τους, έλαβε αποστάσεις από τις συναφθείσες συμφωνίες. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την επικληθείσα στις προηγούμενες σκέψεις νομολογία, η συμμετοχή και μόνον του F. στη συνάντηση ως εκπροσώπου των προσφευγουσών αρκεί για να γίνει δεκτό ότι εξέφρασε, επ' ονόματι αυτών, σιωπηρή αποδοχή σε σχέση με τις συμφωνίες που συνήφθησαν κατά τη συνάντηση αυτή.
- 76 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, από τις σημειώσεις που κράτησε ο Β. κατά τη συνάντηση της 2ας Δεκεμβρίου 2004 προκύπτει ότι τα μέλη της συμπράξεως όχι μόνον αντήλλαξαν εμπιστευτικές πληροφορίες κατά τη συνάντηση αυτή, αλλά συνήψαν επίσης συμφωνίες αναφορικά με την αύξηση των τιμών διαφόρων κατηγοριών επίπεδου γυαλιού για διάφορες χώρες του ΕΟΧ και ότι ο F. εξεδήλωσε, επ' ονόματι των προσφευγουσών, τη σιωπηρή του αποδοχή σε σχέση με τις συμφωνίες αυτές.
- 77 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, εντούτοις, ότι το μνημονεύόμενο στις σημειώσεις του Β. «σχέδιο αυξήσεως τιμών» δεν υποδηλώνει τη σύναψη μιας συνολικής συμφωνίας αναφορικά με μελλοντικές αυξήσεις τιμών. Σημειωτέον ότι το «σχέδιο αυξήσεων τιμών» περιέχεται στις σημειώσεις του Β., οι οποίες συντάχθηκαν μετά το δείπνο σε φύλλο χαρτιού με το λογότυπο του ξενοδοχείου N. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 68 ανωτέρω, οι σημειώσεις αυτές συντάχθηκαν για προσωπική του χρήση. Στο πλαίσιο αυτό, το «σχέδιο αυξήσεων τιμών» δεν συνιστά παρά το τμήμα μόνον στο οποίο

περιέχεται ένας πίνακας που συνοψίζει τις μνημονευθείσες στη σκέψη 72 ανωτέρω διάφορες συμφωνίες περί τιμών για το επόμενο έτος, τα δε σχετικά σχόλια δεν μπορούν να εκληφθούν ως η εκ μέρους του Β. ερμηνεία του ρόλου που θα μπορούσαν να διαδραματίσουν οι προσφεύγουσες στη σύμπραξη ούτε ως σύνοψη της διμερούς συζητήσεως μεταξύ των Β. και Η. μετά το δείπνο. Ως εκ τούτου, το επιχείρημα αυτό σχετικά με το «σχέδιο αυξήσεων τιμών» δεν μπορεί να επαρκεί ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι κατά την εν λόγω συνάντηση συνήφθησαν συμφωνίες περί αυξήσεως των τιμών.

- 78 Οι προσφεύγουσες διατείνονται επίσης ότι οι φράσεις «οι γενικές παρατηρήσεις αναφορικά με τη συμπεριφορά της Guardian υποστηρίχθηκαν από τους άλλους» και «[α]πειλούνται οι τιμές σε όλες τις αγορές», που προηγούνται του «σχεδίου αυξήσεων τιμών», επαναλαμβάνουν επιχειρήματα του Β., του Η., υπαλλήλου της Saint-Gobain, και/ή του D., υπαλλήλου της Glaverbel, που αποδεικνύουν ότι αυτές δεν απέστησαν της επιθετικής τους στρατηγικής. Η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να αναιρέσει το προηγούμενο συμπέρασμα. Συγκεκριμένα, οι φράσεις αυτές, οι οποίες εντάσσονται στο πλαίσιο μιας συνόψεως που κατήρτισε ο Β., για προσωπικούς σκοπούς, των ζητημάτων που ετέθησαν κατά τη συνεδρίαση της προηγούμενης ημέρας (βλ. σκέψεις 68 και 77 ανωτέρω), δεν αντανακλούν τυχόν αποστασιοποίηση των προσφευγουσών σε σχέση με τις συμφωνίες. Αφενός, η φράση «απειλούνται οι τιμές σε όλες τις αγορές» αποτελεί διαπίστωση της καταστάσεως που επικρατούσε κατά τον χρόνο της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004 (βλ., παραδείγματος χάρη, τα πρακτικά της συναντήσεως που αναφέρουν, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, ότι «οι τιμές στο [Ηνωμένο Βασίλειο] θεωρούνται ως ελάχιστα υψηλές», όσον αφορά τη Γαλλία, ότι «[ο]ι τιμές είναι επί του παρόντος οι χαμηλότερες σχεδόν της Ευρώπης», όσον αφορά τη Γερμανία, ότι «[ο]ι τιμές πρέπει να σταθεροποιηθούν αμέσως στα σημερινά επίπεδα», όσον αφορά την Ισπανία, ότι οι τιμές είναι «σε ελεύθερη πτώση εδώ και [δύο] μήνες», καθώς και, όσον αφορά την πρώτη από τις γενικές συμφωνίες που συνήφθησαν, ότι προβλέπεται «[π]άγωμα των τιμών σε ολόκληρη την Ευρώπη τους προσεχείς μήνες»). Αφετέρου, μνημονεύεται ότι «οι γενικές παρατηρήσεις αναφορικά με τη συμπεριφορά της Guardian υποστηρίχθηκαν από τους άλλους», κάτι που συνιστά κριτική της συμπεριφοράς των προσφευγουσών πριν την εν λόγω συνάντηση, η οποία, μέχρι την ημερομηνία αυτή, δεν ήταν η αναμενόμενη [βλ., ιδίως, τα πρακτικά της συναντήσεως που αναφέρουν, όσον αφορά τις Βαλτικές Χώρες, ότι «[π]αρότι συμφωνήθηκε να αυξηθούν οι τιμές (οι GI + P το έπραξαν) η G δεν το έχει πράξει και, επιπλέον, οι τιμές βρίσκονται επί του παρόντος στο ίδιο επίπεδο (Ø [= μέσος όρος] 260)»].
- 79 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, συνάγεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω), οι επαφές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ αυτών και των τριών άλλων μελών της συμπράξεως δεν αποτελούν τμήμα μιας «φάσεως δοκιμής», αλλά συνιστούν πραγματική συμμετοχή στη σύμπραξη. Πράγματι, αποδείχθηκε ότι οι προσφεύγουσες, εκπροσωπούμενες από τον F., προσχώρησαν στη σύμπραξη κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004, ότι έλαβαν τηλεφωνική κλήση στις 15 Ιουνίου 2004, ότι διοργάνωσαν δείπνο στις 2 Δεκεμβρίου 2004, και ότι οι συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των τριών αυτών γεγονότων είχαν αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν τη συμμετοχή τους στη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005, η οποία είχε επίσης αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Δεδομένου ότι η ύπαρξη των συναντήσεων της 20ής Απριλίου και της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και η συμμετοχή των προσφευγουσών σε αυτές αποδείχθηκε μέσω των σημειώσεων που κράτησε ο Β. κατά τις εν λόγω συναντήσεις, η αποδεικτική αξία των οποίων δεν αμφισβητήθηκε αποτελεσματικά από τις προσφεύγουσες (βλ. σκέψεις 39, 40, 69 και 70 ανωτέρω), οι εξηγήσεις που προέβαλαν αυτές σχετικά δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη συμμετοχή τους στη σύμπραξη από τις 20 Απριλίου 2004.
- 80 Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι οι προσφεύγουσες είχαν συμμετάσχει στη σύμπραξη από τις 20 Απριλίου 2004.
- 81 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους το οποίο αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της γεωγραφικής διαστάσεως των συμφωνιών

- 82 Η Επιτροπή έκρινε ότι η παράβαση κάλυπτε το σύνολο του ΕΟΧ, καθότι οι αυτοурγοί της πωλούσαν τα επίμαχα προϊόντα τουλάχιστον εντός του ΕΟΧ και το συνολικό τους μερίδιο πωλήσεων στον ΕΟΧ αντιπροσώπευε τουλάχιστον το 80 %, καθότι προμήθευαν τους πελάτες τους του ΕΟΧ από τις εγκαταστάσεις παραγωγής και τις αποθήκες τους που βρίσκονταν σε ολόκληρο τον εν λόγω χώρο, και καθότι το αντικείμενο της συμπράξεως ήταν ευρωπαϊκής κλίμακας. Υπογράμμισε, συναφώς, ότι καίτοι οι συζητήσεις διέφεραν αναλόγως της εκάστοτε χώρας του ΕΟΧ, εντούτοις είχαν συλλήβδην αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό (αιτιολογικές σκέψεις 368 έως 371 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 83 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το ανωτέρω συμπέρασμα της Επιτροπής υποστηρίζοντας, αφενός, ότι οι μνημονευθείσες κατά τις συναντήσεις της 20ής Απριλίου, της 15ης Ιουνίου και της 2ας Δεκεμβρίου 2004 χώρες δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να καθορισθεί η γεωγραφική έκταση της συμπράξεως, διότι οι συναντήσεις αυτές δεν είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο, και, αφετέρου, ότι οι συναφθείσες κατά τη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005 συμφωνίες για τις τιμές αφορούσαν μόνον τη Γερμανία, την Ισπανία, την Αυστρία, την Πορτογαλία και τις χώρες της Μπενελούξ, και ότι εκείνες που έθεταν ανώτατο όριο στις εκπτώσεις και στις μειώσεις αφορούσαν μόνον τη Γερμανία, την Αυστρία και την Ελβετία.
- 84 Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι από τις σκέψεις 59, 65 και 79 ανωτέρω προκύπτει ότι οι συναντήσεις της 20ής Απριλίου και της 2ας Δεκεμβρίου 2004 καθώς και η τηλεφωνική κλήση της 15ης Ιουνίου 2004 είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο. Ως εκ τούτου, οι αναφερθείσες κατά τις συναντήσεις αυτές χώρες και εκείνες τις οποίες αφορούσε η συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005 πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να καθορισθεί η γεωγραφική έκταση της συμπράξεως.
- 85 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προέβαλε η Επιτροπή προς απόδειξη της συμμετοχής τους σε συμφωνίες που κάλυπταν συνολικώς τον ΕΟΧ είναι ανεπαρκείς.
- 86 Εν προκειμένω, η Επιτροπή στήριξε σε τρία στοιχεία το συμπέρασμά της ότι οι συμφωνίες της συμπράξεως εκτείνονταν στον ΕΟΧ. Κατά πρώτο λόγο, στα πρακτικά των διαφόρων συναντήσεων της συμπράξεως, καθώς και στα στοιχεία σε σχέση με την τηλεφωνική συνομιλία της 15ης Ιουνίου 2004. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι οι διάφορες συμφωνίες αφορούσαν πολλές ευρωπαϊκές χώρες, ήτοι το Βέλγιο, την Γερμανία, την Εσθονία, την Ιρλανδία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, την Πορτογαλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελβετία. Από τα πρακτικά της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004 προκύπτει, ειδικότερα, ότι οι μετέχοντες είχαν αποφασίσει να παγώσουν τις τιμές σε ολόκληρη την Ευρώπη (αιτιολογική σκέψη 370 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 87 Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή έλαβε υπόψη την οργάνωση της παραγωγής και της διανομής επίπεδου γυαλιού κάθε μετέχοντος στη σύμπραξη. Συγκεκριμένα, αυτές ήταν οργανωμένες στο σύνολο του ΕΟΧ, με αποτέλεσμα η παραγωγή ενός εγκατεστημένου σε μια χώρα εργοστασίου να διανέμεται σε διάφορες γειτονικές χώρες (αιτιολογικές σκέψεις 55 και 369 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το γεγονός αυτό επιβεβαιώθηκε από τις ίδιες τις προσφεύγουσες, δεδομένου ότι ο F. ανέφερε ότι κάθε εργοστάσιο είχε την αγορά του η οποία προσδιοριζόταν κατά κανόνα σε ακτίνα 300 έως 400 χιλιομέτρων. Η γεωγραφική οργάνωση του δικτύου εργοστασίων κάθε μέλους της συμπράξεως τους επέτρεπε, επομένως, να καλύπτουν τη ζήτηση επίπεδου γυαλιού σε ολόκληρο τον ΕΟΧ.

- 88 Κατά τρίτο λόγο, η Επιτροπή έλαβε υπόψη την προέλευση των μετεχόντων στις συναντήσεις της συμπράξεως, οι οποίοι ήταν εμπορικοί εκπρόσωποι σε ευρωπαϊκό επίπεδο των μελών της συμπράξεως, καθώς και οι σημαντικότεροι εκπρόσωποί τους εντός της επιτροπής «Marketing et Communication» (Μάρκετινγκ και Επικοινωνία, Marcomm) του GEPVP, κάτι που δεν αμφισβητήθηκε από τις προσφεύγουσες (αιτιολογικές σκέψεις 369 και 370 της προσβαλλομένης απόφασης).
- 89 Το συμπέρασμα της Επιτροπής αναφορικά με τη γεωγραφική διάσταση της συμπράξεως επιρρωννύεται και από άλλα στοιχεία. Πρώτον, από τις δηλώσεις της Glaverbel, κατά τις οποίες, αφενός, η SainT-Gobain, η Pilkington και αυτή η ίδια μετέσχαν σε διμερείς και πολυμερείς συναντήσεις με σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην ευρωπαϊκή αγορά επίπεδου γυαλιού, χαρακτηριστικό της οποίας ήταν, κατά τη SainT-Gobain, η διαρκής μείωση των τιμών. Αφετέρου, οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν τις υφιστάμενες συμφωνίες που συνήψαν τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως τον Μάρτιο του 2004 και συμμετείχαν στις συναντήσεις από την ημερομηνία αυτή (αιτιολογικές σκέψεις 80 και 81 της προσβαλλομένης απόφασης). Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι σχετικές δηλώσεις της Glaverbel δεν αφορούν αποκλειστικώς μια τριμερή σύμπραξη στην οποία αυτές δεν ήταν μέλη. Πρόκειται, δεύτερον, για καταγγελία που απευθύνθηκε στην Επιτροπή από τον GEPVP, ο οποίος περιλαμβάνει τα μέλη της συμπράξεως, σχετικά με σχέδιο κρατικής ενισχύσεως, στην οποία αναφέρεται ότι «η αγορά επίπεδου γυαλιού είναι πανευρωπαϊκή με σημαντικό διακρατικό εμπόριο» (αιτιολογική σκέψη 54 της προσβαλλομένης απόφασης). Πρόκειται, τρίτον, για τα πρακτικά και τις σημειώσεις που κατήρτισε ο Β. την επομένη της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και για τα πρακτικά της συναντήσεως της 11ης Φεβρουαρίου 2005, που καταδεικνύουν ότι οι μετέχοντες στη σύμπραξη συζήτησαν για τις ευρωπαϊκές χώρες που δεν μνημονεύονται στη σκέψη 86 ανωτέρω, ιδίως για τη Βουλγαρία, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Ρουμανία και τις Σκανδιναβικές Χώρες.
- 90 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν είναι δυνατόν να επικαλούνται τη νομολογία κατά την οποία οι οικείες επιχειρήσεις είναι εκείνες που καθορίζουν τη γεωγραφική διάσταση της αγοράς, η οποία ενδέχεται να είναι είτε πιο εκτεταμένη είτε πιο περιορισμένη από τη σχετική γεωγραφική αγορά, στο μέτρο που η νομολογία αυτή σχετίζεται με το ζήτημα της ανάγκης καθορισμού της γεωγραφικώς σχετικής αγοράς προκειμένου να εφαρμοσθεί το άρθρο 81 ΕΚ, ζήτημα που δεν τίθεται εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία αυτή, η Επιτροπή υπέχει υποχρέωση ορισμού της αγοράς σε απόφαση που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ όταν, ελλείψει ενός τέτοιου ορισμού, είναι αδύνατο να καθορισθεί αν η επίμαχη συμφωνία μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της κοινής αγοράς (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000, T-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2707, σκέψη 230· της 8ης Ιουλίου 2004, T-44/00, Mannesmannröhren-Werke κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2223, σκέψη 132, και της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-38/02, Groupe Danone κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4407, σκέψη 99). Κατ' αρχήν, αν το ίδιο το αντικείμενο μιας συμφωνίας έγκειται στον περιορισμό του ανταγωνισμού, δεν είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν επακριβώς οι επίμαχες γεωγραφικές αγορές, εφόσον ο πραγματικός ή δυνητικός ανταγωνισμός στα εν λόγω εδάφη έχει πράγματι περιοριστεί, είτε αυτά τα εδάφη αποτελούν αγορές υπό στενή έννοια είτε όχι (προπαρατεθείσα απόφαση Mannesmannröhren-Werke κατά Επιτροπής, σκέψη 132· βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-348/94, Enso Española κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1875, σκέψη 232, και της 18ης Ιουλίου 2005, T-241/01, Scandinavian Airlines System κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2917, σκέψη 99). Προκειμένου να καθορισθεί η γεωγραφική έκταση της παραβάσεως, την οποία θα υποχρεούται να λάβει υπόψη προκειμένου να αξιολογήσει τη σοβαρότητα της παραβάσεως, αρκεί να εκτιμήσει η Επιτροπή τη μεγαλύτερη ή μικρότερη έκταση της γεωγραφικής ζώνης της ή των οικείων αγορών, χωρίς να οφείλει να προσδιορίσει επακριβώς τις επίμαχες αγορές (προπαρατεθείσα απόφαση Scandinavian Airlines System κατά Επιτροπής, σκέψη 99).

- 91 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι από το σύνολο των ενδείξεων που παρουσίασε η Επιτροπή, οι οποίες είτε δεν αμφισβητούνται από τις προσφεύγουσες είτε επιβεβαιώνονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι η γεωγραφική ζώνη την οποία αφορούσε η σύμπραξη κάλυπτε όλη την επικράτεια του ΕΟΧ. Επομένως, ορθώς έκρινε η Επιτροπή ότι η έκταση της παραβάσεως κάλυπτε τη συνολική επικράτεια του ΕΟΧ.
- 92 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.
- 93 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το αίτημα της προσφυγής περί ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος περί μειώσεως του ύψους του προστίμου

- 94 Προς στήριξη του αιτήματός τους περί μειώσεως του ύψους του προστίμου, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να μειώσει το ύψος του προστίμου τους συνεπεία της μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και από αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως αναφορικά με τον υπολογισμό του προστίμου και ο τρίτος από εσφαλμένη εκτίμηση δεδομένου του πολύ περιορισμένου και παθητικού ρόλου που διαδραμάτισαν οι προσφεύγουσες στην παράβαση και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί του λόγου που αντλείται από ανάγκη μειώσεως του ύψους του προστίμου συνεπεία της μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 95 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ύψος του προστίμου τους πρέπει να μειωθεί ούτως ώστε να αντανakλά τη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Φρονούν, τουτέστιν, ότι το πρόστιμο πρέπει να υπολογισθεί βάσει μόνον των ανερχόμενων στο ποσό των 241,6 εκατομμυρίων ευρώ πωλήσεων του έτους 2004 σε σχέση με τις χώρες του ΕΟΧ, ως προς τις οποίες δεν αμφισβητείται η παράβαση. Εκτιμούν, εξάλλου, ότι για το πρόστιμο πρέπει να ληφθεί υπόψη η εξαιρετικά σύντομη συμμετοχή τους στη σύμπραξη, η οποία περιορίστηκε σε μια μόνον συνάντηση και σε δώδεκα το πολύ μέρες.
- 96 Από τις σκέψεις 79 και 91 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι, αφενός, οι προσφεύγουσες είχαν μετάσχει στη σύμπραξη μεταξύ 20 Απριλίου 2004 και 22 Φεβρουαρίου 2005 και, αφετέρου, ότι η παράβαση κάλυπτε ολόκληρη την επικράτεια του ΕΟΧ.
- 97 Ως εκ τούτου, δεν πρέπει να μειωθεί το ύψος του προστίμου λόγω της διάρκειας ή της γεωγραφικής διαστάσεως της συμπράξεως, ο δε υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και από αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως αναφορικά με τον υπολογισμό του προστίμου

- 98 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή, αφενός, παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον εξείρεσε από τον υπολογισμό των προστίμων των τριών άλλων μελών της συμπράξεως την αξία των πωλήσεων στη δέσμια αγορά, τουτέστιν των εσωτερικών πωλήσεων σε ομίλους και, αφετέρου, αθέτησε την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως σε σχέση με τους υπολογισμούς αυτούς.
- 99 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν δηλαδή ότι, ελλείψει αιτιολογίας σχετικά με τον υπολογισμό του προστίμου των τριών άλλων μελών της συμπράξεως και λαμβανομένου υπόψη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των χρησιμοποιηθέντων στοιχείων, αδυνατούν να προσδιορίσουν τη φύση και την

αντίστοιχη αξία των πωλήσεων στη δέσμια αγορά που αποκλείστηκαν για κάθε μετέχοντα στη σύμπραξη. Υποστηρίζουν ότι απόκειται συνεπώς στο Γενικό Δικαστήριο να αντισταθμίσει τον αποκλεισμό των εν λόγω πωλήσεων μειώνοντας το ύψος του προστίμου που τους επιβλήθηκε κατ' αναλογία των αποκλεισμών από την αγορά του επίπεδου γυαλιού. Η λύση αυτή συνάδει προς τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων), στο μέτρο που θα επέτρεπε να αντικατοπτρίζεται προσηκόντως το σχετικό βάρος της επιχειρήσεως στην οικεία αγορά, έχει δε ήδη χρησιμοποιηθεί από το Γενικό Δικαστήριο.

- 100 Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι η Επιτροπή εξαίρεσε πωλήσεις στη δέσμια αγορά ύψους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ επί συνολικού όγκου αγοράς 2,7 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το ποσό αυτό προκύπτει από την αφαίρεση του συνολικού ποσού πωλήσεων επίπεδου γυαλιού που αναφέρει η προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ (αιτιολογική σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως), από το συνολικό ποσό που αναγράφεται στην κοινοποίηση αιτιάσεων, ήτοι 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ (αιτιολογική σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως), και αντιπροσωπεύει το 37 % του συνολικού όγκου μιας αγοράς της οποίας η αξία είναι 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ.
- 101 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.
- 102 Κατά πάγια νομολογία, το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίδικης πράξεως και του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου, κατά τρόπον, αφενός, που να καθιστά δυνατό στον δικαστή να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας και, αφετέρου, να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, ώστε να μπορούν να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους και να εξακριβώνουν αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη.
- 103 Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνον βάσει του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63, και της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, C-521/09 P, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-8947, σκέψη 150).
- 104 Εν προκειμένω, η Επιτροπή έκρινε ότι οι αντίθετες προς στον ανταγωνισμό συμφωνίες αφορούσαν πωλήσεις επίπεδου γυαλιού σε ανεξάρτητους πελάτες (αιτιολογική σκέψη 377 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και χρησιμοποίησε επομένως τις πωλήσεις αυτές προκειμένου να υπολογίσει το βασικό ποσό των προστίμων (αιτιολογική σκέψη 41, πίνακας 1, και αιτιολογική σκέψη 470 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εξαίρεσε από τον υπολογισμό του προστίμου τις πωλήσεις επίπεδου γυαλιού το οποίο πρόκειται να μεταποιηθεί από τμήμα της επιχειρήσεως ή από εταιρία του ίδιου ομίλου. Δεδομένου ότι η ύπαρξη συμπεριφοράς θίγουσας τον ανταγωνισμό αποδείχθηκε μόνον για τις πωλήσεις σε ανεξάρτητους πελάτες, δεν είναι δυνατόν να προσάφθει στην Επιτροπή ότι απέκλεισε από τον υπολογισμό του προστίμου τις εσωτερικές πωλήσεις των καθέτως οργανωμένων μελών της συμπράξεως. Επιπλέον, δεν μπορεί να προβάλλεται έναντι της Επιτροπής η αιτίαση ότι δεν αιτιολόγησε την εξαίρεση των εν λόγω πωλήσεων από τον υπολογισμό του προστίμου.
- 105 Εξάλλου, όπως προέβλεπε η Επιτροπή, δεν αποδείχθηκε ότι τα καθέτως οργανωμένα μέλη της συμπράξεως που προμηθεύουν τα οικεία προϊόντα στα τμήματα της ίδιας επιχειρήσεως ή σε εταιρίες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων αποκόμισαν έμμεσο όφελος από τη συμφωνηθείσα αύξηση τιμής ούτε ότι η αύξηση των τιμών στην αγορά προηγούμενου σταδίου είχε ως αποτέλεσμα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά επόμενου σταδίου του μεταποιημένου επίπεδου γυαλιού.

- 106 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθότι εξείρεσε από τον υπολογισμό του προστίμου τις εσωτερικές πωλήσεις, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή της απαγορεύσεως των διακρίσεων επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και διαφορετικές καταστάσεις καθ' όμοιο τρόπο, εκτός εάν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-311/94, BPB de Eendracht κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1129, σκέψη 309 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε ότι οι αντίθετοι προς τον ανταγωνισμό διακανονισμοί αφορούσαν μόνον την τιμή του επίπεδου γυαλιού που χρεωνόταν στους ανεξάρτητους πελάτες, η εξείρεση των εσωτερικών πωλήσεων από τον υπολογισμό του προστίμου στις περιπτώσεις των καθέτως οργανωμένων μελών της συμπράξεως είχε ως αποκλειστική συνέπεια να αντιμετωπίσει κατά τρόπο διαφορετικό καταστάσεις αντικειμενικώς διαφορετικές. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 107 Κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.
- Επί του λόγου που αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση του πολύ περιορισμένου και παθητικού ρόλου που διαδραμάτισαν οι προσφεύγουσες στην παράβαση και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 108 Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τον πολύ περιορισμένο και παθητικό ρόλο που διαδραμάτισαν στην παράβαση σε σχέση με εκείνον των τριών άλλων μελών της συμπράξεως, τα οποία μετείχαν στη σύμπραξη επί 20 και πλέον έτη. Η συμμετοχή τους περιορίσθηκε σε μια μόνον συνάντηση, μη έχουσα μυστικό χαρακτήρα, οι δε συναφθείσες σε αυτήν συμφωνίες δεν αφορούσαν παρά ορισμένες μόνον χώρες και ουδέποτε υλοποιήθηκαν. Ομοίως, από τις σημειώσεις του Β. σχετικά με τη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005 δεν αποδεικνύεται ότι ο F. συναίνεσε στο να συμμετάσχει ή να κατευθύνει μια αύξηση τιμών. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη τον παθητικό ρόλο που οι προσφεύγουσες διαδραμάτισαν στη σύμπραξη προκειμένου να καθορίσει το πρόστιμο.
- 109 Κατά τη νομολογία, οσάκις παράβαση έχει διαπραχθεί από πολλές επιχειρήσεις, επιβάλλεται, στο πλαίσιο του καθορισμού του ύψους των προστίμων, να εξετασθεί η σχετική βαρύτητα της συμμετοχής εκάστης εξ αυτών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 507, σκέψη 623, και Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψη 92· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, T-40/06, Trioplast Industrier κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-4893, σκέψη 105), κάτι το οποίο σημαίνει, ειδικότερα, ότι πρέπει να διαπιστώνεται ο ρόλος καθεμιάς από αυτές στην παράβαση κατά τη διάρκεια της συμμετοχής της σ' αυτή (απόφαση Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 150, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-6/89, Enichem Anic κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1623, σκέψη 264).
- 110 Κατά την παράγραφο 29, τρίτη περίπτωση, των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων, ο παθητικός ρόλος μιας επιχειρήσεως κατά τη διάπραξη παραβάσεως συνιστά ελαφρυντική περίπτωση. Διευκρινίζεται ότι η περίπτωση αυτή ασκεί επιρροή μόνον «όταν η επιχείρηση αποδεικνύει ότι η συμμετοχή της στην παράβαση είναι ιδιαίτερα περιορισμένη και, κατά συνέπεια, ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία συμμετείχε στην παράνομη συμφωνία, απείχε κατ' ουσία από την εφαρμογή αυτής, ακολουθώντας ανταγωνιστική συμπεριφορά στην αγορά». Επιπλέον, κατά την εν λόγω παράγραφο 29, «το γεγονός ότι μια επιχείρηση συμμετείχε σε παράβαση για μικρότερη διάρκεια από τις λοιπές επιχειρήσεις δεν θα θεωρείται ελαφρυντική περίπτωση, καθώς η περίπτωση αυτή ήδη θα έχει ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού».

- 111 Κατά τη νομολογία, μεταξύ των στοιχείων από τα οποία μπορεί να προκύψει ο παθητικός ρόλος μιας επιχειρήσεως εντός της συμπράξεως μπορούν να ληφθούν υπόψη ο αισθητά σποραδικότερος χαρακτήρας των συμμετοχών της στις συσκέψεις σε σχέση με τα τακτικά μέλη της συμπράξεως, η μεταγενέστερη είσοδός της στην αγορά που αποτέλεσε το αντικείμενο της παραβάσεως, ανεξαρτήτως της διάρκειας της συμμετοχής της σε αυτήν, ή ακόμη η ύπαρξη ρητών σχετικών δηλώσεων εκπροσώπων τρίτων επιχειρήσεων που μετείχαν στην παράβαση (αποφάσεις του Πρωτοδικείου BPB de Eendracht κατά Επιτροπής, σκέψη 106 ανωτέρω, σκέψη 343, και της 9ης Ιουλίου 2003, T-220/00, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2473, σκέψη 168). Ως προς τούτο, η περίπτωση κατά την οποία επιχείρηση υπήρξε το λιγότερο αποφασιστικό μέλος στις συσκέψεις της συμπράξεως ή περιορίστηκε στη λήψη πληροφοριών που κοινοποιήθηκαν αργότερα από έναν ανταγωνιστή, δίχως να εκφράσει οιαδήποτε επιφύλαξη ή αντίρρηση, ουδόλως μπορεί να ασκεί επιρροή για τη στοιχειοθέτηση του παθητικού ρόλου της επιχειρήσεως αυτής εντός μιας συμπράξεως (απόφαση «Τσιμέντο», σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 1849).
- 112 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς, από τη σκέψη 79 ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν στη σύμπραξη από τις 20 Απριλίου 2004. Πρέπει δε να υπομνησθεί ότι, κατά τη συνάντηση της 20ής Απριλίου 2004 και κατά την τηλεφωνική συνομιλία της 15ης Ιουνίου 2004, οι προσφεύγουσες ενημέρωσαν τους ανταγωνιστές τους σχετικά με τη μελλοντική τους συμπεριφορά στην αγορά και έλαβαν εκ μέρους της Pilkington, χωρίς να εκφράσουν την παραμικρή αντίρρηση, πληροφορίες αναφορικά με τις συμφωνίες για αυξήσεις τιμών που σχεδίαζαν τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως. Οι προσφεύγουσες παρέστησαν στις συναντήσεις της συμπράξεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και της 11ης Φεβρουαρίου 2005, χωρίς να κρατήσουν αποστάσεις κατά σαφή τρόπο από τις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τις συναντήσεις αυτές. Ακολούθως, από τη σκέψη 79 ανωτέρω και από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει, επίσης, ότι οι προσφεύγουσες διοργάνωσαν τη συνάντηση της 2ας Δεκεμβρίου 2004 (αιτιολογική σκέψη 502 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τέλος, από τις σκέψεις 70 και 72 ανωτέρω και από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, κατά τις συναντήσεις της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και της 11ης Φεβρουαρίου 2005, οι προσφεύγουσες δέχθηκαν να προβούν σε αυξήσεις τιμών σε διάφορες περιοχές και ότι συμμετείχαν σε ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών (αιτιολογική σκέψη 502 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ως εκ τούτου, η συμπεριφορά τους εντός της συμπράξεως δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί ως παθητική.
- 113 Η περίπτωση ότι οι προσφεύγουσες δεν εφάρμοσαν ορισμένες από τις συμφωνίες που συνήφθησαν κατά τις προ της 2ας Δεκεμβρίου 2004 συναντήσεις και κατά τη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005 δεν αρκεί ώστε να διαπιστωθεί ότι ακολούθησαν ανταγωνιστική συμπεριφορά στην αγορά. Συγκεκριμένα, από την ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών που πραγματοποιήθηκε κατά τη συνάντηση της 2ας Δεκεμβρίου 2004 και από την τηλεφωνική συνομιλία της 15ης Ιουνίου 2004 συνάγεται το αντίθετο. Επομένως, παρότι στην αρχή οι προσφεύγουσες δεν τήρησαν ορισμένες συμφωνίες για αυξήσεις τιμών, κυρίως αναφορικά με τις Βαλτικές Χώρες, αποδείχθηκε ότι εφάρμοσαν άλλες συμφωνίες και ότι συνεργάστηκαν ενεργά με τα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως, παρέχοντάς τους, ιδίως, καίριες πληροφορίες για τους σκοπούς συνάψεως και εφαρμογής συμφωνιών για τις τιμές (βλ. σκέψεις 57, 59, 63, και 65 ανωτέρω). Επιπλέον, το γεγονός ότι οι συναφθείσες κατά τη συνάντηση της 11ης Φεβρουαρίου 2005 συμφωνίες δεν εφαρμόστηκαν δεν οφείλεται στην ανταγωνιστική συμπεριφορά που ακολούθησαν οι προσφεύγουσες, αλλά, πιθανότερον, στην έναρξη των ελέγχων που διεξήγαγε η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 296 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 114 Επιπλέον, σε ό,τι αφορά τον υπολογισμό των προστίμων που επιβλήθηκαν στα τρία άλλα μέλη της συμπράξεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την επανειλημμένη υποτροπή τους και ότι δεν αύξησε το πρόστιμό τους προς εξασφάλιση του αποτρεπτικού χαρακτήρα αυτού, δεδομένου μάλιστα ότι ο κύκλος εργασιών ορισμένων εξ αυτών είναι σαφώς ανώτερος των δικών τους. Ως εκ τούτου, μεταχειριζόμενη κατά τον ίδιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

- 115 Κατ' αρχάς πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό των προστίμων (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, C-283/98 P, *Mo och Domsjö* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-9855, σκέψεις 47· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2006, T-303/02, *Westfalen Gassen Nederland* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4567, σκέψη 151, και του Γενικού Δικαστηρίου, *Trioplast Industrier* κατά Επιτροπής, σκέψη 109 ανωτέρω, σκέψη 141).
- 116 Εξάλλου, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 106 ανωτέρω, παραβίαση της αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων υφίσταται οσάκις ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται σε διαφορετικές καταστάσεις. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ως προς τις προσφεύγουσες ούτε την επιβαρυντική περίπτωση την οποία συνιστά η υποτροπή ούτε πολλαπλασιαστικό συντελεστή προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου.
- 117 Όσον αφορά τον αποτρεπτικό χαρακτήρα των προστίμων, πρέπει να υπομνησθεί ότι αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου. Συγκεκριμένα, αποτελεί πάγια νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, *Musique Diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψεις 105 και 106) ότι τα πρόστιμα τα οποία επιβάλλονται λόγω παραβάσεων του άρθρου 81 ΕΚ και προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 έχουν ως αντικείμενο να κολάσουν τις παράνομες πράξεις των οικείων επιχειρήσεων και να αποτρέψουν τόσο τις εν λόγω επιχειρήσεις όσο και άλλους επιχειρηματίες από τη μελλοντική παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού. Συνεπώς, όταν υπολογίζει το ποσό του προστίμου, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη, μεταξύ άλλων, το μέγεθος και την οικονομική ισχύ της οικείας επιχείρησης (προπαρατεθείσα απόφαση *Musique Diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψεις 119 έως 121). Εντούτοις, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου σε συνάρτηση με τη βαρύτητα και τη διάρκεια της επίμαχης παραβάσεως, να εξασφαλίζει, σε περίπτωση που επιβάλλονται πρόστιμα σε πολλές επιχειρήσεις εμπλεκόμενες στην ίδια παράβαση, ότι τα τελικά ποσά των προστίμων στα οποία καταλήγει ο υπολογισμός της για τις οικείες επιχειρήσεις αντανακλούν κάθε διαφοροποίηση μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών όσον αφορά τον ολικό ή τον σχετικό με την παράβαση κύκλο εργασιών τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P και C-213/02 P, *Dansk Rørdindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 312).
- 118 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει, όμως, ότι κατά τον υπολογισμό του προστίμου της *SainT-Gobain* εφαρμόστηκε πολλαπλασιαστικός συντελεστής προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου, εξαιτίας της «μεγαλύτερης παρουσίας της στον τομέα του γυαλιού» και του «κύκλου εργασιών της [ο οποίος], σε απόλυτες τιμές, είναι καθαρά σημαντικότερος από εκείνον των λοιπών» (αιτιολογική σκέψη 519).
- 119 Σε ό,τι αφορά τις άλλες επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη, διαπιστώνεται ότι ουδείς πολλαπλασιαστικός συντελεστής εφαρμόστηκε ως προς αυτές. Οι προσφεύγουσες περιορίστηκαν, εντούτοις, στο να αναφέρουν ότι ο κύκλος εργασιών της *Glaverbel* ήταν τρεις φορές ανώτερος του δικού τους, χωρίς να μνημονεύσουν αυτόν της *Pilkington*. Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 117 ανωτέρω, η περίπτωση αυτή και μόνον, ακόμα και αν ευσταθεί, δεν επαρκεί ούτως ώστε να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή όφειλε να προβεί στην εφαρμογή πολλαπλασιαστικού συντελεστή προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου.
- 120 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, καθορίζοντας πολλαπλασιαστικό συντελεστή προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις διαφορετικές καταστάσεις που επικρατούσαν στις επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη.
- 121 Σε ό,τι αφορά το επιχείρημα σχετικά με τη μη αύξηση, λόγω υποτροπής, του προστίμου που επιβλήθηκε στη *SainT-Gobain* και στην *Glaverbel* και, ιδίως, τη μέγιστη προθεσμία πέραν της οποίας δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη τυχόν υποτροπή, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ούτε ο κανονισμός

1/2003 ούτε οι κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων προβλέπουν τέτοια προθεσμία, η δε μη ύπαρξη τέτοιας προθεσμίας δεν αντιβαίνει στην αρχή της ασφαλείας δικαίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 2010, C-413/08 P, Lafarge κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-5361, σκέψεις 66 και 67).

- 122 Εντούτοις, η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος ο οποίος έχει παρέλθει μεταξύ της υπό κρίση παραβάσεως και μιας προγενέστερης παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού, για την εκτίμηση της τάσεως της επιχειρήσεως να παραβαίνει τους εν λόγω κανόνες. Συνεπώς, στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου των πράξεων της Επιτροπής στον τομέα του δικαίου ανταγωνισμού, ο δικαστής ενδέχεται να κληθεί να ελέγξει κατά πόσον η Επιτροπή τήρησε την εν λόγω αρχή όταν προσαύξησε, λόγω υποτροπής, το επιβληθέν πρόστιμο και, ειδικότερα, κατά πόσον η προσαύξηση αυτή επιβαλλόταν, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του χρόνου που παρήλθε μεταξύ της επίμαχης παραβάσεως και της προγενέστερης παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού (απόφαση Lafarge κατά Επιτροπής, σκέψη 121 ανωτέρω, σκέψη 70).
- 123 Εν προκειμένω, όπως προβάλλει η Επιτροπή, δεκαπέντε και πλέον έτη παρήλθαν πριν την έναρξη της δεύτερης παραβάσεως που διέπραξαν οι δυο αυτές εταιρίες και, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη συνέχειας μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης παραβάσεως. Από την περίοδο αυτή δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί τυχόν τάση των επιχειρήσεων αυτών να παραβαίνουν τους κανόνες περί ανταγωνισμού. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον έκρινε ότι η περίοδος που παρήλθε μεταξύ των δύο παραβάσεων ήταν αρκούντως μακρά ώστε να αποκλεισθεί μια προσαύξηση του προστίμου που επιβλήθηκε στη SainT-Gobain και στην Glaverbel λόγω υποτροπής.
- 124 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός και, ως εκ τούτου, το συνολικό αίτημα των προσφευγουσών περί μειώσεως του ύψους του προστίμου.

Επί του παραδεκτού των παραπομπών της Επιτροπής στην απάντηση της Pilkington επί της κοινοποιήσεως αιτιάσεων

- 125 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες διατύπωσαν ένταση απαραδέκτου σχετικά με τις παραπομπές της Επιτροπής, στο υπόμνημα αντικρούσεως της και στην από 23 Ιανουαρίου 2012 απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, στην απάντηση της Pilkington επί της κοινοποιήσεως αιτιάσεων, προβάλλοντας ότι δεν είχαν πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και δεν είχαν, επομένως, λάβει γνώση του περιεχομένου του. Διευκρίνισαν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει την εν λόγω απάντηση ως επιβαρυντικό έγγραφο δίχως να παραβιάσει τα δικαιώματά τους άμυνας.
- 126 Η Επιτροπή δήλωσε ότι τα στοιχεία αυτά δεν περιείχαν επιβαρυντικά στοιχεία για τις προσφεύγουσες και ότι δεν ήταν αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς.
- 127 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει, πράγματι, ότι οι περιεχόμενες στο υπόμνημα αντικρούσεως της και στην από 23 Ιανουαρίου 2012 απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο παραπομπές της Επιτροπής στην απάντηση της Pilkington επί της κοινοποιήσεως αιτιάσεων δεν είναι αναγκαίες για την επίλυση της διαφοράς από το Γενικό Δικαστήριο. Ως εκ τούτου, παρέλκει η απάντηση επί της ενστάσεως απαραδέκτου των προσφευγουσών.

Επί των δικαστικών εξόδων

¹²⁸ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την **Guardian Industries Corp.** και την **Guardian Europe Sàrl** στα δικαστικά έξοδα.

Kanninen

Wahl

Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2012.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς.....	1
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	3
Σκεπτικό	3
Επί του παραδεκτού ορισμένων εγγράφων και παραπομπών σε έγγραφα	4
Επί του παραδεκτού της επιστολής της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2012	4
Επί του παραδεκτού των παραπομπών σε έγγραφα τα οποία δεν παρουσιάστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου	4
Επί του αιτήματος περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως	5
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της διάρκειας της συμμετοχής των προσφευγουσών στην παράβαση.....	5
– Επί της συναντήσεως της 20ής Απριλίου 2004	7
– Επί της τηλεφωνικής συνομιλίας της 15ης Ιουνίου 2004	13
– Επί της συναντήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004.....	14
Επί του δεύτερου σκέλους το οποίο αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της γεωγραφικής διαστάσεως των συμφωνιών	18
Επί του αιτήματος περί μείωσης του ύψους του προστίμου	20
Επί του λόγου που αντλείται από ανάγκη μείωσης του ύψους του προστίμου συνεπεία της μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως	20
Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και από αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως αναφορικά με τον υπολογισμό του προστίμου	20
Επί του λόγου που αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση του πολύ περιορισμένου και παθητικού ρόλου που διαδραμάτισαν οι προσφεύγουσες στην παράβαση και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.	22
Επί του παραδεκτού των παραπομπών της Επιτροπής στην απάντηση της Pilkington επί της κοινοποιήσεως αιτιάσεων	25
Επί των δικαστικών εξόδων	26